

διαδρομές

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ / ΤΕΧΝΕΣ / ΙΣΤΟΡΙΑ / ΒΙΒΛΙΑ / ΜΟΥΣΙΚΗ / ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Επιστροφή
στα club
του παρελθόντος

ΕΛΙΑ ΚΟΥΜΛΗ

diadromes@haniaotika-nea.gr

editorial

Στη νυκτερινή ζωή των Χανίων μιας άλλης εποχής μάς γυρίζουν με ένα ακόμα αφιέρωμα οι "διαδρομές". Η "Majestic", οι "4 Εποχές" και το "El Mondo" που παρουσιάζουμε σήμερα δεν υπάρχουν πια, ωστόσο, το αποτύπωμά τους υπάρχει ακόμα από τις μέρες (μάλλον νύχτες) που η ντίσκο, η ροκ και η μπλουζ μουσική μεσουρανούσαν και ο κόσμος χόρευε μέχρι πρωίας.

«Η μουσική εξημερώνει τα θηρία και ο χορός εξημερώνει τα πάθη! Για αυτό παιδιά χορεύετε!», αναφέρει χαρακτηριστικά ένας από τους συνομιλητές μας, αντιπαραβάλλοντας τη διασκέδαση του χτες με την πιο... στατική διάθεση των νέων στις μέρες μας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

20/10

Αρτέμιος,

Κερασιά

21/10

Ευκράτης,

Ούρουσα

23/10

Ιάκωβος

24/10

Σεβαστιανή

25/10

Χρυσάνθη

26/10

Δημήτριος,

Δήμητρα

σελ. 3 - Πολιτισμός

σελ. 4 - 5 ~ Επιστροφή στα club του παρελθόντος

σελ. 6 ~ Παιδότοποι

σελ. 7 ~ Πολιτισμός

σελ. 8 ~ Υγεία & Βότανα

σελ. 9 ~ Πολιτισμός

σελ. 10 ~ Αρχαιο-πόλεις του Νότου και το "Κοινό των Ορειών"

σελ. 11 ~ Ιστορία της Ιατρικής

σελ. 12 ~ Αφορμή, Βιβλία

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

Γιώργος Δρακάκης, Γιώργος Κώνστας, Γιάννης Λυβιάκης, Δημήτρης Μαριδάκης, Γιάννα Μαρουλοσφάκη, Βασιλική Τωμαδάκη, Ελένη Φουντουλάκη

ΣΥΝΤΑΞΗ: Εμπορικό Κέντρο "Ερμής" (Μπουνιαλιά 11-19) τηλ. 28210 51.003 - 6, fax 28210 51.007 e-mail: info@haniaotika-nea.gr

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:

Δέσποινα Βάλλα, Νίκη Ξυφανταράκη, Ελένη Σταυρίδη

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ:

Νεκτάριος Κακατοάκης

ΠΙΣΤΕΥΣΕ: Hussein Rajajfikhar,

Γιάννης Περάκης, Γιώργος Στεφανιάκης

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ:

Καραϊσκάκη 49, τηλ. 28210 70.563 - 6 fax 28210 91.900

Διαφημιστικό Τμήμα:

Εύα Κουμή τηλ.: 2821070.563 - 6

e-mail: ads@haniaotika-nea.gr

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ

Πρεμιέρα για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Χανίων

Την Τετάρτη 24 Οκτωβρίου στις 7:30 μ.μ. ξεκινά το 6ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Χανίων προβάλλοντας μια από τις ταινίες σταθμό στον νεότερο διεθνή κινηματογράφο.

Είκοσι επτά χρόνια μετά την δημιουργία του, "Το μετέωρο βήμα του πελαργού" του Θόδωρου Αγγελόπουλου θα προβληθεί στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων. Την έναρξη του Φεστιβάλ και την προβολή θα τιμήσουν με την παρουσία τους τρεις άνθρωποι οι οποίοι συνδέθηκαν με την Θόδωρο Αγγελόπουλο στην ζωή και στην δημιουργία.

Η κ. Φοίβη Οικονομοπούλου-Αγγελοπούλου, σύντροφος στην ζωή και παραγωγός των ταινιών του Θόδωρου Αγγελόπουλου, η κ. Ελένη Καραϊνδρου, συνθέτης και ο κ. Γιώργος Αρβανίτης, διευθυντής φωτογραφίας, σταθεροί συνεργάτες του σκηνοθέτη. Η είσοδος - στην προβολή - θα γίνει με δωρεάν δελτίο εισόδου τα οποία το κοινό μπορεί να προμηθευτεί - με σειρά προτεραιότητας - από την γραμματεία του φεστιβάλ στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων την Δευτέρα 22 Οκτωβρίου και την

Τρίτη 23 Οκτωβρίου 11:00 - 13:00 και 18:00 - 20:00. Πληροφορίες στο 6970651153 (γραμματεία 6ου CFF). Ο Θεόδωρος Αγγελόπουλος σκηνοθέτησε το Το μετέωρο βήμα του πελαργού, την πρώτη ταινία της τριλογίας των συνόρων, το 1991, με πρωταγωνιστές τον Μαρτσέλο Μαστρογιάνι και την Ζαν Μορό. Ένα σημαντικό φιλμ για τα πολιτικά αδιέξοδα, για τα διαταραγμένα και ασαφή σύνορα λόγω των πολέμων και

των εμφυλίων συγκρούσεων. Σύνορα εθνικά, φυσικά ή ακόμα και συμβολικά.

Το 6ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Χανίων θα διαρκέσει έως τις 3 Νοεμβρίου και περιλαμβάνει περισσότερες από 150 ταινίες που καλύπτουν ένα μεγάλο εύρος περιεχομένου, αλλά και κινηματογραφικής τέχνης. Μυθοπλασία και ντοκιμαντέρ, μικρού και μεγάλου μήκους ταινίες και σημαντικός αριθμός από animation εντάσσονται σ' αυτό. Επίσης ειδικές προβολές, αφιερώματα, και ένας πλούσιος κατάλογος ταινιών και εργαστηρίων για σχολεία, στο πλαίσιο της δράσης cineΜαθήματα.

Όλες οι δράσεις του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Χανίων είναι με Ελεύθερη Είσοδο και εξασφαλίζεται η πρόσβαση σε ΑμεΑ.

Προαιρετική εισφορά Κοινωνικού Εισιτηρίου - ξηρά τροφή ή φάρμακα - που διανέμονται σε Κοινωνικές Δομές των Χανίων.

ΣΤΟ Κ.Α.Μ.

"Η Μουσική των Εικόνων"

Μουσική παράσταση - αφιέρωμα στον Παγκόσμιο και Ελληνικό κινηματογράφο με τίτλο: "Η Μουσική των Εικόνων", με τη σοπράνο Τζίνα Φωτεινοπούλου, τον τενόρο Δημήτρη Σιγαλό και τον πιανίστα Δημήτρη Γιάκα παρουσιάζουν τη Δευτέρα 22 Οκτωβρίου στο Κέντρο Αρχιτεκτονικής Μεσογείου (ΚΑΜ) στις 9 μ.μ. ο Δήμος Χανίων και η ΚΕΠΠΕΔΗΧ ΚΑΜ. Η είσοδος θα είναι ελεύθερη. Η σοπράνο Τζίνα Φωτεινοπούλου, ο τενόρος Δημήτρης Σιγαλός και ο πιανίστας Δημήτρης Γιάκας, εμπνευσμένοι από τις μουσικές του ελληνικού και παγκόσμιου κινηματογράφου, επιμελούνται ενός προγράμματος με μελωδίες που «έντυσαν» τις εικόνες, αγαπήθηκαν και έγιναν διαχρονικές. Από το τεράστιο εύρος της κινηματογραφικής μουσικής επιλέγονται να κινηθούν σε πέντε διαφορετικές ενότητες και δημιουργούν ένα μουσικό ταξίδι από το αμερικάνικο σινεμά του μεσοπολέμου (1920-1940) και τα κινηματογραφικά μιούζικαλ της δεκαετίας του 1950, μέχρι τις μεταφορές του μουσικού θεάτρου στον κινηματογράφο, τα βραβευμένα με Όσκαρ Soundtrack, αλλά και τις άριστες της κλασικής μουσικής που συνδέθηκαν με σκηνές αγαπημένων ταινιών της δεκαετίας του 1980. Το μουσικό ταξίδι ολοκληρώνεται με χαρακτηριστικές μελωδίες του ελληνικού κινηματογράφου, από τις απαρχές του μέχρι τη δεκαετία του 1960.

ΣΤΗ ΣΥΝΑΓΩΓΗ

Εικαστική έκθεση

Εικαστική έκθεση του Γιώργου Σφουγγάρα, με τίτλο «Παραμύθια από την Παλιά Οχυρωμένη Πόλη» θα φιλοξενηθεί στην Συναγωγή Ετζ Χαγίμ. Τα εγκαίνια την έκθεσης θα γίνουν την Τετάρτη 24 Οκτωβρίου στις 8 μ.μ. Οπως αναφέρεται στο σχετικό ΔΤ της Συναγωγής, «Την άνοιξη του 2017 ο Γιώργος Σφουγγάρας επικοινωνήθηκε με την Συναγωγή λέγοντας ότι ήθελε να μοιραστεί το έργο του, προϊόν της επίσκεψής του στον χώρο κάποιο καιρό νωρίτερα. Σύστησε την δουλειά του ως «μία προσωπική απόκριση στην ιστορία της εβραϊκής κοινότητας της Κρήτης και τον χαμό της». Ο Νίκος Σταυρουλάκης τότε συμμερίστηκε την άποψη ότι η ιστορία των Εβραίων της Κρήτης παραμένει παραμελημένη και εκδήλωσε την επιθυμία να εκτεθεί η δουλειά του Γιώργου κάποια μέρα στον χώρο της Ετζ Χαγίμ». Με την αφορμή των εγκαίνιων θα γίνει και η παρουσίαση του καρπού όλης της συνεργασίας που προηγήθηκε: το βιβλίο με τίτλο Παραμύθια από την Παλιά Οχυρωμένη Πόλη θα κάνει την πρεμιέρα του στα Χανιά. Πρόκειται για έναν μικρό τόμο που φιλοξενεί τα έργα του Γ. Σφουγγάρα σε διάλογο με την ποίηση της Shelley Tracey, ποιήτριας από την Νότια Αφρική. Η επιμέλεια του τόμου ανήκει στην Lycabettus Press.

τεύχος 801

Εβδομαδιαίο Πολιτιστικό Ενθετο της εφημερίδας "Χανιώτικα Νέα"

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ - ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ Α.Ε.

ΙΔΡΥΤΗΣ: Γιάννης Ε. Γαρεδάκης

ΕΚΔΟΤΗΣ: Μανώλης Α. Γαρεδάκης

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Παρασκευάς Ν. Περάκης

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

"ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ":

Ελευθερία Μ. Κουμή

Ο “Χώρος Τέχνης και Πολιτισμού” του Ιδρύματος Κάρολος Καμπελόπουλος θα εγκαινιαστεί την Τετάρτη 24 Οκτωβρίου στις 7:30 μ.μ. στο “Μοναστήρι του Καρόλου”, στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων που οργανώνει ο Ελληνο-Γαλλικός Σύλλογος Χανίων για τα τριάντα χρόνια παρουσίας του στην πόλη μας.

Στον χώρο θα παρουσιαστούν έργα γλυπτικής, ζωγραφικής, κεραμικής και μονοτυπίες του Καρόλου. Θα ακολουθήσει δεξίωση με δημιουργίες “entre mer et terre” του chef Ιωσήφ Πετρόφ. Στο “Μοναστήρι του Καρόλου”, Χατζημικήλη Νταλιάνη 22 στεγάζονται κατόπιν παραχώρησης του ιδίου τα γραφεία και η βιβλιοθήκη του Ελληνο-Γαλλικού Συλλόγου Χανίων.

30 ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

Τα 30 αυτά χρόνια δημιουργικής παρουσίας που γιορτάζει

εφέτος ο Ελληνογαλλικός Σύλλογος Χανίων, περιλαμβάνουν πολλές εκδηλώσεις με κεντρικό άξονα την παρουσίαση πτυχών του ελληνικού και του γαλλικού πολιτισμού. Στόχος του συλλόγου ήταν και παραμένει η προβολή της ελληνικής παράδοσης, ιστορίας και τέχνης τόσο στην Ελλάδα όσο και στη Γαλλία αλλά και της γαλλικής κουλτούρας στην Ελλάδα.

Παρουσιάστηκαν τα έργα πολλών συγγραφέων, εικαστικών, ακαδημαϊκών, φιλοσόφων, ιστορικών, αρχαιολόγων, μου-

σικών, βιοτεχνών και παραγωγών ελλήνων και γάλλων στα Χανιά αλλά και σε πόλεις της Γαλλίας.

Τον σύλλογο τίμησαν με τη συνεργασία τους η Ελληνική Βουλή, η Γαλλική Πρεσβεία, η Περιφέρεια Κρήτης, η Περιφέρεια Ακτινής (Μπορντό Γαλλίας), ο Δήμος Χανίων, Δήμοι της Γαλλίας, το Ίδρυμα Ελ.Βενιζέλος, το Ίδρυμα Ωνάσης, το Γαλλικό Ινστιτούτο και πολλοί σύλλογοι στην Ελλάδα και στη Γαλλία. Αναγνωρίζοντας την συμβολή του στην πόλη μας τον εμπιστεύθηκαν η Πρωτο-

βάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση Χανίων και συνεργάστηκαν σε διάφορες δράσεις μαζί του καθώς και πολλοί τοπικοί φορείς και επαγγελματίες.

Τα 30 χρόνια σηματοδοτούν για τον σύλλογο την ολοκλήρωση εκδηλώσεων και το ξεκίνημα νέων καθώς και το στοίχημα, σε μια δύσκολη συγκυριακή περίοδο, να διατηρηθεί το ενδιαφέρον στην πολιτιστική μας κληρονομιά και να συνεχίσει η συνεργασία με μια ευρωπαϊκή χώρα ιδιαίτερου πολιτιστικού πλούτου με

έντονη δραστηριότητα τόσο στον τομέα του πολιτισμού όσο και εκείνον της επιστήμης και του επιχειρείν.

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Ο Ελληνογαλλικός Σύλλογος με την ευκαιρία αυτή διοργανώνει, την Τετάρτη 24 Οκτωβρίου, στις 6 μ.μ., στο θέατρο «Μίκης Θεοδωράκης» (Παλιό Τελωνείο Χανίων), εκδήλωση κατά την οποία θα παρουσιαστεί το έργο του Συλλόγου παρουσία της Πρέσβη της Γαλλίας στην Ελλάδα κ. Christophe Chantery. Στη συνέχεια θα τιμηθούν με εύφημη μνεία προσωπικότητες που με την συμβολή τους προώθησαν τους σκοπούς του συλλόγου και θα τιμηθεί και ο μαϊκίνας του Συλλόγου κ. Κάρολος Καμπελόπουλος.

Την εκδήλωση θα πλαισιώσουν μουσικά ο τενόρος Πάνος Γιαμπουλντάκης (πιάνο-φωνή), ο Τάκης Δημητρόπουλος (κιθάρα-φωνή) και μαθητές του Μουσικού Σχολείου Χανίων.

Στο πλαίσιο του εορτασμού για τα 30 χρόνια του Ελληνο-Γαλλικού Συλλόγου

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ BMW & MINI ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ.

SERVIN KRITIS.

Μια νέα εποχή ξεκινά στα Χανιά.

Με μεγάλη μας χαρά σας προσκαλούμε στα εγκαίνια της νέας έκθεσης Πωλήσεων αυτοκινήτων BMW, BMW i και MINI, την Τετάρτη 24 Οκτωβρίου στις 6:00 μ.μ. Ανακαλύψτε τις σύγχρονες εγκαταστάσεις μας και περιηγηθείτε σε έναν κόσμο καινοτομίας, δυναμικής οδήγησης και επιδόσεων. Γνωρίστε από κοντά όλα τα μοντέλα BMW, BMW i και MINI και κλείστε ένα test drive που θα σας μείνει αξέχαστο.

Σας περιμένουμε να ζήσουμε μαζί αυτήν την αποκλειστική εμπειρία με μοναδικές εκπλήξεις για όλους τους παρευρισκόμενους!

Servin Kritis A.E.

Διεύθυνση: Λεωφ. Καραμανλή 78, Χανιά

T.K.: 73300

Τηλέφωνο: 28210-02095

Website: www.bmw-servinkritis.gr | www.mini-servinkritis.gr

SERVIN KRITIS

ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

Παρουσίαση βιβλίου Λεωνίδα Κακάρογλου

Παρουσίαση του μυθιστορήματος του Λεωνίδα Κακάρογλου: “Όλα τα σύννεφα είναι ίδια” οργανώνουν οι εκδόσεις Οδός Πανός και το βιβλιοπωλείο: “Το Βιβλίο” την Δευτέρα 22 Οκτωβρίου στις 7 το απόγευμα στο ίδρυμα: “Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος”. Το βιβλίο θα παρουσιάσουν ο δημοσιογράφος Γιάννης Κουτσομήτης, η φιλόλογος Άννα Λαμπαρδάκη και ο ψυχίατρος Αντώνης Λιοδάκης. Αποσπάσματα θα διαβάσει η ηθοποιός Στελλίνα Ιωαννίδου.

Θα ακουστούν μουσικά θέματα του Ενιο Μορικόνη από την ταινία των αδελφών Ταβιάνη: “Άλλονζανφαν”.

ΣΤΟ ΝΕΩΡΙΟ ΜΟΡΟ

Παράταση έκθεσης Μαρίας Ορφανουδάκη

Παρατείνεται μέχρι τις 28 Οκτωβρίου η παρουσίαση του έργου της εικαστικού Μαρίας Ορφανουδάκη (Μ.Ο.) στον Ιστοριοπολιτικό Όμιλο Χανίων, Νεώριο Μόρο. Εκεί θα παρουσιάσει εικαστικές δημιουργίες της που έχει επεξεργαστεί ψηφιακά.

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΣ

**ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΑΦΗΣΑΝ
ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΑΛΛΑ ΔΕΝ
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΙΑ**

Επιστροφή στα club του παρελθόντος

Για χρόνια πολλά αποτελούσαν -το καθένα στον τομέα του- αγαπημένα στέκια της πόλης. Χορευτικές πίστες, δυνατές μουσικές, ποτά... το όνομά τους συνδύαστηκε με το ροκ της δεκαετίας του '70 και του '80 (Majestic), με το στυλ του "Αμερικανάδικου" μπαρ (El Mondo), με το ποιοτικό bar-club με jazz, rock, pop ακούσματα (4 Εποχές). Με τις αφηγήσεις των ιδρυτών τους αλλά και ανθρώπων που βρέθηκαν σε αυτά, κάνουμε μια μικρή επιστροφή στο παρελθόν σε νυκτερινά καταστήματα που δεν υπάρχουν πια.

MAJESTIC

Αυθεντικό και ροκ!

«Όταν άνοιξα τη Majestic το 1976, εδώ στην παλιά πόλη στην Κονδυλάκη δεν υπήρχε ούτε φωτισμός, οι δρόμοι ήταν χωμάτινοι, τριτοκοσμικές καταστάσεις» θυμάται ο Δημήτρης Πουλτίδης ή πιο γνωστός ως "Τζίμης", ιδιοκτήτης του μαγαζιού που όπως κατηγορηματικά λέει «η Majestic ήταν το πρώτο rock club των Χανίων, υπήρχε η Stork που ήταν περισσότερο disco στο ξενοδοχείο "Κύδων" από κάτω, και επίσης υπήρχε και η Number one, disco και αυτή στη Νέα Χώρα. Γιατί Majestic; Γιατί παρά τη γενικότερη κατάσταση της περιοχής απένεινε μια μεγαλοπρέπεια, το κτήριο όλο που ήταν το μαγαζί! Για να κάνεις bar τότε δεν ήταν δύσκολο πράγμα γιατί πολλές δουλειές τις έκανα εγώ και οι φίλοι μου. Είδαμε πως θέλαμε να κάνουμε φωτορυθμικά και μας τα έφτιαξαν φίλοι μας ηλεκτρολόγοι, το ίδιο και τα έπιπλα. Το μεγαλύτερο πρόβλημα ήταν οι τράπεζες που για να πάρεις ένα δάνειο είχες επιτόκια 30% αλλά από την άλλη υπήρχε και μια εμπιστοσύνη».

Η μουσική του καταστήματος ήταν αυστηρά rock από το πιο κλασικό μέχρι τα πιο σύγχρονα ακούσματα. Όσο για τον κόσμο... όλες οι φυλές του Ισραήλ! «Στη Majestic θα έβλεπες από αριστοκράτες μέχρι αλήτες και πρεζάκια, χίπις και φαντάρους, μαύροι και άσπροι, από τον πλούσιο μέχρι τον φτωχό, απλά κόσμος που ήθελε να περάσει καλά. Εκείνη την εποχή κυκλοφορούσαν πολύ οι "μπόμπες". Τα ούισκι, οι βότκες και τα άλλα ποτά ήταν σε μεγάλα δίλιτρα μπουκάλια και όταν σου παράγγελλε ο πελάτης ένα ούισκι του έβαζες από αυτά. Εφορία τότε δεν περνούσε από εδώ, δεν υπήρχαν και ταμειακές μηχανές. Άλλες εποχές. Από τα χρόνια αυτά έχω κρατήσει ότι ο κόσμος λάτρευε τη μουσική, δεν σταματούσε ποτέ να χορεύει και χόρευαν όλοι, δεν ήταν όρθιοι με ένα ποτό στο χέρι! Η μουσική εξημερώνει τα θηρία και ο χορός εξημερώνει τα πάθη! Για αυτό παιδιά χορεύετε!».

Με τον τουρισμό να αυξάνεται σημαντικά τα επόμενα χρόνια, άνοιξαν και νέα καταστήματα. Το "Κανάλι", το "Ροκ", μετά η "Αριάδνη", το "Street", ο "Μύθος", η "Σφίγγα" στο Μάλεμα και άλλα μαγαζιά. «Είχα κάνει μια μεγάλη ανακαίνιση το 1980 και μετά θυμάμαι στα '81-'82 πλακοστρώθηκαν τα στενά εδώ γύρω. Συνέχισα και τη δεκαετία αυτή, αλλά μετά κάποια στιγμή

Τέλη δεκαετίας '70-αρχές δεκαετίας '80 η Majestic το πρώτο rock club της πόλης.

παντρεύτηκα, έκανα παιδιά, κατάλαβα ότι δεν μπορούσα να ακολουθώ τους δρόμους της νύχτας. Αν θέλεις να κάνεις οικογένεια πρέπει να σταματήσεις τη νύχτα» λέει ο συνομιλητής που το 1989 έκλεισε το club και δημιούργησε εστιατόριο (Χάνι) που το διατηρεί μέχρι και σήμερα στον ίδιο χώρο.

Ο θαμώνας

«Ήμουν τακτικός πελάτης στη Majestic στη δεκαετία του '70 και του '80. Μας άρεσε πάρα πολύ γιατί έπαιζε ροκ μουσική και χορεύαμε πολύ. Επαιζε Camel, Dire Straits, Led Zeppelin, τη μουσική της εποχής που άκουγε τότε όλη η νεολαία από 16 έως και 40 ετών. Από διακόσμηση δεν είχε κάτι το ιδιαίτερο, στο rock έτσι και αλλιώς δεν ταιριάζουν τα "καϊλίκια". Το χαρακτηριστικό του μαγαζιού ήταν ότι και ο ιδιοκτήτης ήταν ροκάς και "γούσταρε" πραγματικά το μαγαζί και τον κόσμο που πήγαινε εκεί» θυμάται ο Κώστας Τζωρτζάκης, τακτικός θαμώνας του μαγαζιού.

4 ΕΠΟΧΕΣ

Ξεκινώντας με Jazz στο παλιό λιμάνι

Για χρόνια το παλιό λιμάνι είχε συνδυαστεί με το όνομα "4 εποχές" σε ότι αφορά τη νυκτερινή διασκέδαση. Ενας ποιοτικός χώρος, με ψαγμένες μουσικές, ένα bar-club που δεν είναι υπερβολή ότι καθόριζε τη μόδα στον χώρο της νύχτας στα Χανιά από το '87 μέχρι και το 2005 όταν έπαψε να λειτουργεί.

Εκ των ιδρυτών του μαγαζιού μαζί με τον Μανώλη Κωνσταντινίδη ο Βίκτωρας Καρέλιν. Ο Βίκτωρας βρέθηκε στρατιώτης στα Χανιά, ήλθε από τη Θεσσαλονίκη στις αρχές της δεκαετίας του '80 και αποφάσισε να μείνει για πάντα. «Όταν έφτασα πρώτη φορά στο παλιό λιμάνι, είπα τελείωσε, εδώ θέλω να μείνω και για να σου πω την αλήθεια ακόμα δεν το χορταίνω! Ξεκίνησα να δουλεύω το 1983 στο Fagotto με τον πρώτο ιδιοκτήτη, τον Βαγγέλη Δημητρόγλου που με μύπησε στο επάγγελμα αλλά και στην αγάπη για την κλασική και τη Jazz

μουσική. Το όνειρό μου ήταν να κάνω ένα δικό μου μαγαζί, με καλές μουσικές που να βγάζει ένα ερωτισμό και να είναι ευχάριστο για

τον κόσμο. Ξεκινήσαμε με τον αείμνηστο Μανώλη Κωνσταντινίδη κάποια στιγμή αποχώρησε ο Μανώλης και στο μαγαζί μπήκαν ως συνεταιριολοί ο Νεκτάριος Χριστουλάκης και ο Γιάννης Παπαδογιάννης που μέχρι τότε δούλευαν σε αυτό» θυμάται ο συνομιλητής μας.

Οι "4 Εποχές" στήθηκαν στο χώρο όπου παλιά υπήρχαν τα "Λυράκια" και σήμερα τα "Χάλκινα", δίπλα στο Μεγάλο Αρσενάλι. Η χαρακτηριστική διακόσμηση στους τοίχους με Jazz μουσικούς που έγινε τη δεκαετία του '90 κρατήθηκε μέχρι τέλος και είχε γίνει από ένα Σέρβο πρόσφυγα καθηγητή στη χώρα του στη σχολή καλών τεχνών!

«Ξεκινήσαμε με μεγάλες δυσκολίες, όμως από την πρώτη στιγμή μπορώ να πω ότι "πιάσαμε" ως μαγαζί. Jazz, μπλουζ, μαύρη μουσική, τα γνωστά ροκ κομμάτια, αυτή ήταν η μουσική μας και πάρα πολλά live με συγκροτήματα από τις Σκανδιναβικές

χώρες, την Αυστραλία κ.ά. Στα συγκροτήματα αυτά ήταν άνθρωποι που έρχονταν για διακοπές έτσι και αλλιώς και επειδή έπαιζαν μουσική μας έστελναν demo κασέτες, τις ακούγαμε, και κλείναμε τη συμφωνία να κάνουν και μερικές ζωντανές εμφανίσεις. Πολλά live αλλά και πολλοί... εχθροί, με την αστυνομία να έρχεται σχεδόν κάθε βράδυ και έτσι αναγκαστήκαμε να κλείσουμε πόρτες, να βάλουμε μόνωση. Καλά περνούσαμε και έτσι, πάντα όλες τις εποχές του χρόνου. Ο κόσμος έβγαινε, έπινε, χόρευε, και οι "4 εποχές" ήταν ένα μέρος για να γλεντήσεις και να περάσει καλά. Για αυτό είχαμε και κόσμο όλων των ηλικιών, γνωστοί-άγνωστοι, επώνυμοι-ανώνυμοι και αυτό που θεωρώ "παράσημο" ήταν ότι έρχονταν και πολλές κοπέλες μόνες τους που δεν φοβούνταν ότι κάποιος θα τις ενοχλήσει, αισθάνονταν ασφαλείς γιατί αυτό απένεινε ο χώρος. Βέβαια το μαγαζί ήταν φιλικό στις ανθρώπινες σχέσεις. Τώρα για να κάνεις γνωριμία πρέπει να έχεις... facebook, τότε έπρεπε να πεις ένα ποτό και να μιλήσεις στην κοπέλα που ήθελες! Οι άνθρωποι ήταν πιο καταδεδεικτικοί, λιγότερο επιθετικοί, πιο ανεκτικοί. Και η προσέγγιση αλλά και η... απόκρουση ήταν κάτι το εύκολο στις "4 Εποχές". Ενα ακόμα παράσημο για

μένα τουλάχιστον είναι ότι είναι απίστευτα πολλά τα ζευγάρια που γνωρίστηκαν στις "Εποχές" και μετά παντρεύτηκαν».

ΜΟΥΣΙΚΕΣ

Μένουμε στο θέμα της μουσικής γιατί αυτό τελικά συνένωσε περισσότερο από όλα τον κόσμο που πήγαινε στις "4 εποχές". «Είχαμε ξεκαθαρίσει ότι δεν θα παίζουμε πράγματα που δεν μας εκφράζουν όπως extreme rock ή techno. Μπορεί να είχαμε κάνει π.χ. ένα metal πάρτι ή και disco party μια - δύο φορές αλλά η γενικότερη πολιτική του καταστήματος ήταν αυτή. Στις "4 εποχές" έπαιζαν και οι πιο γνωστοί dj της εποχής, ο Πέτρος Ζησάκης, ο Ζοζεφ Συροκάκης, ο Βλαζάκης, ο Σεϊμίνης, ο Θεωδωρής Ζουριδάκης, ο Χάρης Παντελάκης, ο Παναγιώτης Φάσσο, πολλοί guest dj, όλοι βέβαια ακολουθούσαν το πνεύμα του μαγαζιού. Κάποια στιγμή παίξαμε και ελληνικό ροκ, ο Τάκης Ζερβουδάκης ήταν ο πρώτος που είχε βάλει Παπακωνσταντίνου αλλά όχι τσιφτετέλια, όχι μουσικές που δεν μας εξέφραζαν.»

Μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια και με τόσο κόσμο να περνάει από την μπάρκα και τους χώρους των "4 εποχών" πολλά και διάφορα και τα σχόλια και οι κρίσεις. «Μπορεί να ακού-

EL MONDO

Το “Αμερικανικό”

Θοδωρής Χναράς με το μικρόφωνο σε μια επετειακή βραδιά γενεθλίων στο “El Mondo”. Δίπλα του ο Αϊνστάϊν, Γιώργος Τσικουράκης.

«Αν με ενοχλούσε ότι μας έλεγαν “αμερικανικό”; Όχι, γιατί να με ενοχλεί, ο Έλληνας έβγαίνει μια Παρασκευή και ένα Σάββατο, απέναντι οι στρατιωτικοί και αυτοί ήταν οι πελάτες μας» λέει χωρίς καμία υπεκφυγή ο Θοδωρής Χναράς, δημιουργός του “El Mondo” το 1981 και συνεχιστής του μέχρι το 2014 που του έβαλε λουκέτο.

«Φτιάξαμε το “El Mondo” σε μια αποθήκη παπουτσιών, μισο-κατεστραμμένη στην Κονδυλάκη. Μέχρι τότε είχα εργαστεί στο Majestic και στον “Σκορπιό” ως μπάρμαν. Μαζί με τον Κώστα Σεργάκη αποφασίσαμε να κάνουμε ένα δικό μας μαγαζί και να το βγάλουμε “ο Κόσμος.” Στα ελληνικά δεν μας άρεσε, ούτε όμως και η αγγλική μετάφραση (the world). Δοκιμάσαμε διάφορες και προτιμήσαμε το ισπανικό που είναι “El Mundo” που όμως από κάποιο λάθος έγινε “El Mondo”. Το λάθος αυτό μας άρεσε και το αφήσαμε. Όσο για τη διακόσμηση, την έφτιαξαν οι πελάτες μας αφήνοντας αναμνηστικά μπλουζάκια, καπέλα, πλακέτες, φωτογραφίες» θυμάται τα πρώτα βήματα ο Θοδωρής ή πιο γνωστός ως Theo.

Από την πρώτη στιγμή της πορείας του μαγαζιού προσέγγισε στρατιωτικό προσωπικό. «Πληρώματα πλοίων, του Πεδίου Βολής, της βάσης αλλά και δικοί μας στρατιωτικοί π.χ. έρχονταν για χρόνια όλα τα πληρώματα των Α7, αλλά και πολλοί ξεναγοί, τουρίστες και ντόπιοι. Εχω σεβίρει όλες τις φυλές του Ισραήλ... Ο βασικός λόγος που έρχονταν στο μαγαζί ήταν η μουσική. Το ροκ, κλασσικό αλλά και metal και ελληνικό ροκ και χορευτική μουσική κάποια στιγμή σε πάρτι αλλά ήμασταν βασικά ένα ροκ μαγαζί. Επίσης η συμπεριφορά και το χαμόγελο. Δεν με ενδιέφερε αν το προσωπικό δεν ήξερε να πιάνει κοκτέιλ, αρκεί να χαμογελούσε και να είχε καλή συμπεριφορά. Τότε οι δεκαετίες του '80 κυρίως αλλά και του '90 ήταν “χρυσές” για τα Χανιά. Είχε ξεκινήσει δυναμικά ο τουρισμός, έρχονταν

το βράδυ το γκαρσόνι που ωριότερα είχε δουλέψει π.χ. σε ένα εστιατόριο για να πει ένα ποτό και δεν μπορούσε να ξοδέψει ούτε το 1/3 του πορμπακού του! Τα ποτά ήταν φτηνά, τα μεροκάματα καλά και το χρήμα κινούνταν» αφηγείται ο Theo αναπολώντας το παρελθόν.

Όσο για τα συμβάντα που έζησε ο ίδιος όλα αυτά τα χρόνια πίσω από τα μπάρα; Δύσκολο να περιγραφούν... «Να θυμηθώ τους Μαορί Νεοζηλανδούς που είχαν έλθει στο μαγαζί, έκλεισε η μουσική και χόρευαν το “χάκα” τον παραδοσιακό τους χορό και ο υπόλοιπος κόσμος με ρωτούσε αν την επομένη θα το είχα και πάλι, γιατί νόμιζαν ήταν ήταν event; Να σου πω για τις τουρίστριες και το dancing on bar που γινόταν τότε; Δεκαετία '80 ανέβαιναν οι Αγγλίδες πελάτισσες πάνω στο μπαρ και έκαναν στριπ τίζ, χορεύοντας. Σε μια τέτοια στιγμή μπαίνει μέσα η Αστυνομία, συλλαμβάνει την κοπέλα που δού-

ρευε νημίγυμνη και παίρνει και εμένα μέσα αυτόφωρο! Την επομένη ήλθε το τουριστικό γραφείο της και πιστοποίησε ότι ήταν τουρίστρια και έφυγε, όσο για μένα, δικάστηκα! Είχαμε και τα άσχημα... όπως φασαρίες. Κυρίως έξω από το μαγαζί. Οι χειρότεροι πελάτες ήταν οι Αγγλοι στρατιωτικοί αφού κάποια στιγμή είχα ζητήσει να μην έρχονται καθόλου. Οι Αμερικάνοι τα πρώτα χρόνια προκαλούσαν θέματα, όμως μετά έγιναν οι καλύτεροι πελάτες γιατί η νοοτροπία τους ήταν να βγουν να δια-

σκεδάσουν και να ξοδέψουν. Από κάποιο σημείο και μετά στο “El Mondo” έρχονταν οι αξιωματικοί, σπουδαγμένοι άνθρωποι που δεν έκαναν φασαρίες και ακρότητες... Αν θυμηθώ τώρα πόσο άνθρωποι γνωρίστηκαν και παντρεύτηκαν από εδώ, ακόμα και εγώ γνώρισα εδώ τη γυναίκα μου, πόσες προτάσεις γάμου είχαμε μέσα στο μαγαζί θα χάσω το λογαριασμό... Απειρες!»

Η φήμη του “El Mondo” με τόσο ξένο κόσμο είχε ξεπεράσει τα όρια της Κρήτης και της Ελλάδας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο ίδιος ο Θοδωρής σε ταξίδια στον εξωτερικό γνωρίστηκε από ανθρώπους που είχαν έλθει στο μπαρ του, ενώ όταν αποφάσισε να το κλείσει το 2014 και να βγει σε σύνταξη δέχθηκε κυριολεκτικά χιλιάδες διαδικτυακές και όχι μόνο παρακλήσεις να μην το κάνει.

Ο “ΑΪΝΣΤΑΪΝ”

Χαρακτηριστική φιγούρα πίσω από το μπαρ του “El Mondo” ο Γιώργος Τσικουράκης, ο “Αϊνστάϊν” όπως τον ξέρει ο περισσότερος κόσμος λόγω της μοιότητας του με τον διάσημο επιστήμονα.

Ο θαμώνας

«Πρωτοπήγα στο “El Mondo” στα μέσα της δεκαετίας του '90 και για καιρό ήταν το στέκι μου. Γιατί; Μου άρεσε η τρέλα των ανθρώπων εκεί, του προσωπικού, του ιδιοκτήτη. Εβαζε και καλή μουσική. Πήγαινα συνήθως νωρίς, ακόμα και τις καθημερινές. Οι Αμερικάνοι δεν με ενοχλούσαν, δεν τους ενοχλούσα αλλά προτιμούσα να πηγαίνω όταν δεν είχε πολύ στρατό, γιατί τότε η αναλογία ανδρών - γυναικών ήταν καλύτερη. Μετά παντρεύτηκα, έκανα παιδιά, έκοψα τη νύχτα αλλά στεναχωρήθηκα όταν έμαθα ότι έκλεισε γιατί είχα πολύ ωραίες αναμνήσεις» θυμάται ο Νεκτάριος, επίσης θαμώνας του “El Mondo”.

«Ηταν πολύ αγαπητός, με κοινωνικές σχέσεις. Πολύς κόσμος έρχονταν μόνο και μόνο για να δει τον... σωσία του Αϊνστάϊν! Εξαιρετικός συνεργάτης, άνθρωπος που εμπιστευόμουν απόλυτα! Για μένα ήταν πολύ δύσκολο όταν έκλεισε το “El Mondo” γιατί πρώτα από όλα ήθελα να κάνω ένα μεγάλο αποχαιρετιστήριο πάρτι. Και έπειτα γιατί δυσκολεύτηκε να προσαρμοστώ στο άλλο ωράριο όταν για πάνω από 35 χρόνια πήγαινα στη δουλειά στις 10 το βράδυ και για ύπνο στις 6 το πρωί!» καταλήγει.

Jazz, ζωντανή εμφάνιση στις “4 εποχές”.

γεται “ψηλομύτικο” αλλά είναι τόσες πολλές οι ζεστές κουβέντες. Θυμάμαι μια κοπελίτσα που την τελευταία ημέρα του μαγαζιού ήλθε με αγκάλιασε και μου είπε ότι δεν μπορώ να κλείσω το μαγαζί που γνωρίστηκαν ο πατέρας με τη μητέρα της! Με έκανε κομμάτια! Επί-

σης δεν θα ξεχάσω όταν πια το μαγαζί είχε κλείσει που με είδε στον δρόμο ένας κύριος με σταμάτησε και μου λέει “είσαι πολύ μ...”. Εμεινα και τον κοίταζα. “Γιατί ρε φίλε;” τον ρώτησα. “Γιατί έκλεισες το μαγαζί;” Του εξήγησα βέβαια ότι δεν ήταν επιλογή μου να το

κλείσω αλλά δυστυχώς ο ιδιοκτήτης του καταστήματος έχοντας τελειώσει το συμβόλαιο ενοικίασης, ήθελε να μας διώξει. Καταλήξαμε να με ευχαριστεί που έστω το είχαμε και το λειτουργήσαμε! Να σου πω και για μια στιγμή που ήμουν στη Θεσσαλονίκη και έπε-

σα σε μια παρέα διπλανή να κουβεντιάζει για ένα καταπληκτικό μπαρ στα Χανιά, τις “4 εποχές”; Δεν είναι τυχαίο ότι οι “Εποχές” ήταν σε όλα τα περιοδικά, όλους τους οδηγούς της εποχής, ακόμα και στο Playboy τότε μας είχαν κάνει ένα δημοσίευμα ότι ήταν ανάμεσα στα καλύτερα μαγαζιά της χώρας. Οι “4 εποχές” έχουν μείνει για τη συναυλία των Blues Wire, τα αυθόρμητα πάρτι, τα Χριστούγεννα, τις απόκριες, το φοβερό πάρτι με τα πληρώματα των σκαφών που θα συμμετείχαν στη Reggata του Αιγαίου... είναι τόσα πολλά τα άπιστευτα που ζήσαμε σε αυτόν τον χώρο που θα έδινε τα πάντα να επέστρεφα το χρόνο έστω για ένα 10λεπτο!»

Κάποια στιγμή οι “4 εποχές” διπλασιάστηκαν αφού πήραν και τον διπλανό χώρο, έβαλαν και άλλες μουσικές δοκίμασαν νέα πράγματα χωρίς να αλλάξουν όμως την κεντρική ιδέα του σπσιμάτος του καταστήματος που παρόλο που έχει κλείσει εδώ και 12 χρόνια, παραμένει στις μνήμες όλων των Χανιωτών που έζησαν την εποχή εκείνη.

Πλέον ο Βίκτωρας σχεδιάζει ένα “4 Εποχές party” στο χώρο του “Rock Sugar” στη συμβολή Επιμενίδου και Μίνωος.

Περισσότερα στο εγγύς μέλλον..

Ο θαμώνας

«Ηταν από τα πιο αγαπημένα στέκια για εμάς τους... νεολαίους της δεκαετίας του '90. Με ένα μεγάλο μπαρ μόλις έμπαινες δεξιά, τον dj στο κέντρο (και αριστερά) και με ένα λίγο πιο... πριβέ χώρο στο βάθος που για να τον προσεγγίσεις κατέβαινες λίγα σκαλιά. Κάποια στιγμή “απορρόφησε” και το διπλανό κλαμπ που βρισκόταν στη γωνία και ίσως η κίνηση αυτή να άλλαξε λίγο τη φυσιογνωμία του. Η ουσία είναι ότι όλα τα Χανιά πέρασαν από τις “4 Εποχές”, η αρκετά ψαγμένη ξένη μουσική και τα προσεγγμένα ποτά αποτελούσαν πόλο έλξης για τους ντόπιους σε όλες τις εποχές του χρόνου -όπως μαρτυράει και το όνομα- πολύ περισσότερο όμως τη χειμερινή περίοδο που μοιραία λίγα κλαμπ ήταν εκείνα που άντεχαν. Αλλωστε στο παλιό λιμάνι κτυπούσε η καρδιά της νυκτερινής διασκέδασης όλη την εβδομάδα και όχι μόνο Παρασκευή και Σάββατο όπως σήμερα. Φυσικά λόγω θέσης, αρκετοί ήταν και οι τουρίστες που το ανακάλυπταν, όμως την δυναμική την προσέδιδαν οι ντόπιοι. Όχι απαραίτητα οι μικρότερης ηλικίας αλλά περισσότερο οι 25+ αφού και η μουσική είχε την δική της ταυτότητα και δεν βασιζόταν απλά στα “χιτ” της εποχής. Δυστυχώς οι “4 Εποχές” ακολούθησαν τη μοίρα και των άλλων εμβληματικών κλαμπ και μπαρ που άφησαν έντονη την σφραγίδα τους σε χώρους πάνω στις ακτές Ενώσεως και Κουντουριώτη και που πλέον στεγάζουν μεζεδοπωλεία και εστιατόρια...» θυμάται ο Γιώργος, κλασσικός θαμώνας του καταστήματος.

παιδότοπος

ΒΑΓΓΕΛΗΣ
Θ. ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ
kakatsakis@sch.gr

ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΤΜΗΜΑ ΔΗΜ. ΣΧ. ΜΑΛΕΜΕ

Πάμε Πολωνία με ξεναγό τη Βικτώρια

Καλοί μου φίλοι, καλό Σαββατοκύριακο!
Πάντα ανοικτή η "πρόσκληση" που απηύθυνε ένα από τα παιδιά του Δημ. Σχ. Μάλεμε, η Βικτώρια Γιακούμπιες, με τη λήξη της περασμένης σχολικής χρονιάς να επισκεφθούμε την πατρίδα της, την Πολωνία. Στο τέλος μιας εργασίας της που έχει φτάσει καιρό τώρα, στον Παιδότοπο. Στην τρίτη τάξη του Δημ. Σχ. Μάλεμε πήγαινε πέρυσι η Βικτώρια κι ένωσε μεγάλη χαρά, όταν κάποιες Δευτέρες στο Ολοήμερο Τμήμα (δάσκαλος ο γνωστός μας Μύρων Παναγιωτάκης) παρουσιάστηκαν οι

ομορφίες και τα κάστρα της χώρας της κι ένα πρωινό έγινε ένα σχετικό αφιέρωμα... Για την Πολωνία, λοιπόν, ο λόγος, στον σημερινό Παιδότοπο...

Ευχαριστούμε κύριε Μύρων και Βικτώρια. Ευχαριστούμε παιδιά του Ολοήμερου τμήματος του Δημ. Σχολείου Μάλεμε!

Σας χαιρετώ με αγάπη όλους!
Βαγγέλης Θ. Κακατσάκης
δάσκαλος

Με λένε Βικτώρια και πηγαίνω στη Γ' τάξη του Δημοτικού Σχολείου Μάλεμε και είμαι από τη φανταστική Πολωνία." Κάποιες Δευτέρες στο ολοήμερο τμήμα του σχολείου μας παρουσιάστηκαν οι ομορφίες και τα κάστρα της Πολωνίας κι ένα πρωινό στην αυλή αφιερώσαμε λίγο χρόνο πάλι για την Πολωνία.

Φέτος γιορτάσαμε τις Σέρρες, τη Σλοβακία και την Πολωνία. Η Πολωνία είναι πολύ μεγάλη και πράσινη χώρα με μεγάλα βουνά, ποτάμια, λίμνες αλλά και παραλίες. Βέβαια τον χειμώνα κάνει πολύ κρύο με πολλά χιόνια και το καλοκαίρι δεν είναι τόσο ζεστό όπως στην Ελλάδα. Οι Πολωνοί αγαπούν πολύ την Ελλάδα και κάθε καλοκαίρι έρχονται για διακοπές. Αγαπούν πολύ και την Κρήτη.

Οι περισσότεροι Έλληνες ξέρουν την Κρακοβία γιατί εκεί πηγαίνουν οι περισσότεροι τουρίστες. Όμως η Πολωνία έχει κι άλλα ωραία μέρη όπως το Πόζναν, το Γκτανσκ, το Λούμπλιν, το Βρότσλαβ και άλλα.

Η Πολωνία έχει και πολύ ωραία μέρη για να κάνει κάποιος σκι. Αυτό το μέρος είναι τα βουνά Τάτρα δίπλα στη Σλοβακία. Από το Ζακοπάνε ξεκινούν μονοπάτια που φτάνουν τα 300 χιλιόμετρα και εκεί βρίσκεται και το φανταστικό κάστρο του Niedzica. Το αγαπημένο μέρος του κυρίου Μύρων είναι η περιοχή της Ματζουρίας με λίμνες, ποτάμια, ποταμόλοια, ξύλινα σπιτάκια δάση, μανιτάρια, βατόμουρα και μύρτιλλα.

Στην Κρακοβία υπάρχει κι εκεί κάστρο, σπηλιά δράκου κι ένα τεράστιο πάρκο με κήπους, κύκνους και πάπιες. Αμα έχετε παιδιά να πάτε και σε ένα κτήριο με παπαγάλους. Τους κρατάς και τους ταΐζεις.

Τα Χριστούγεννα η πλατεία της Κρακοβίας στολίζεται και γίνεται διαγωνισμός Φάτνης. Στην Πολωνία υπάρχουν αλατωρυχεία (Βιελίτσκα) όπου οι εργάτες έχουν στολίσει φανταστικά αγάλματα.

Το μεγαλύτερο κάστρο της Ευρώπης βρίσκεται στη Βόρεια Πολωνία και είναι το Μάλμπορκ. Είναι χτισμένο από τούβλα.

Μη νομίζετε όμως ότι δεν μπορείτε να κάνετε μπάνιο στην Πολωνία. Με ποδήλατο πηγαίνετε σε λίμνες, ποτάμια αλλά και στις τρεις ενωμένες πόλεις Γκτύνια - Σοπότ - Γκτανσκ ή στο Debki.

Σε κάποιες παραλίες κολυμπώντας μπορείτε να περάσετε στη... Γερμανία και να γυρίσετε πάλι πίσω.

Με ποδήλατο διασχίζεις όλη την Πολωνία από το Κατοβίτσε μέχρι το Γκτανσκ.

Η Πολωνία έχει λαχταριστά γλυκά και φαγητά όπως το πιερόγκι (pierogi) γεμιστά ζυμαρικά με κρέας και τυριά, τα κλούσκι που φτιάχνονται από πουρέ πατάτας που είναι στρογγυλά με μια τρυπούλα στη μέση, οι σούπες από λάχανο, παντζάρια και η σούπα ζούρεκ (zurek) με λαχανικά και λουκάνικα.

Η Βαρσοβία είναι η πρωτεύουσα της Πολωνίας. Είναι χτισμένη στον ποταμό Βιστούλα με πλατείες, ωραίες γειτονιές όπως η Praga, μουσεία όπως του Κοπέρνικου, πάρκα όπως το Λαζένκι, εκκλησίες και άλλα.

Αγαπημένοι φίλοι μου στην Πολωνία είναι ο Μπόλεκ κι ο Λόλεκ. Δύο φίλοι που κάνουν εκδρομές και αστεία αλλά είναι πάντα φίλοι και βοηθούν ο ένας τον άλλο κι ένα σκυλάκι ο Ρέξιο (Reksio) που ζει πολλές περιπέτειες με τα άλλα ζωάκια - φίλους του.

Σας ευχαριστώ πολύ κι ελπίζω να σας δω στην Πολωνία.

Βικτώρια Γιακούμπιες

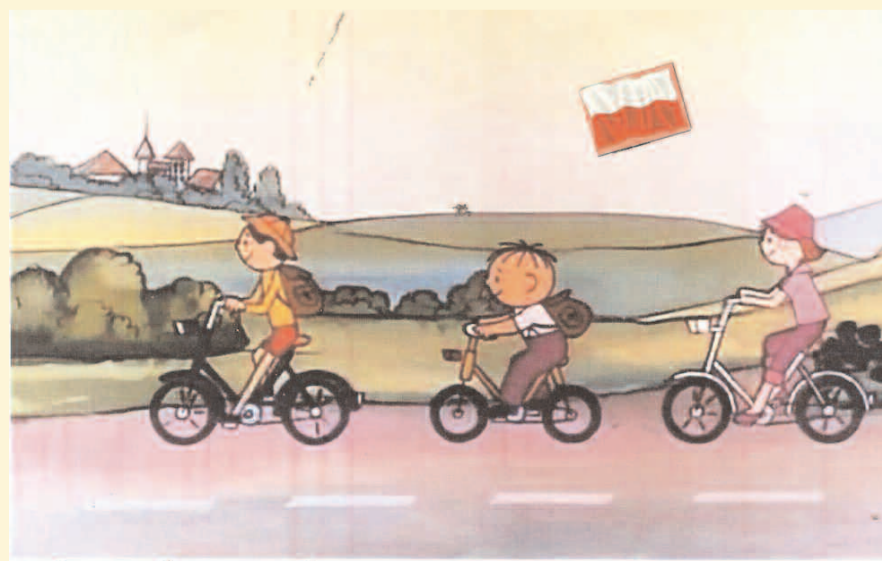
Πολωνία

(πληροφορίες)

Η Πολωνία είχε και έχει πάντα πολλούς επιστήμονες συγγραφείς, ποιητές, αστρονόμους, μουσικούς, αθλητές και ιστορικά πρόσωπα. Ο Νικόλαος Κοπέρνικος ήταν ο πιο διάσημος αστρονόμος κι ο Φρεντερίκ Σοπέν από τους σπουδαιότερους μουσικούς πιανίστες.

Φρεντερίκ Σοπέν λέγεται κι ένα από τα αεροδρόμια της Βαρσοβίας.

Η Πολωνία δυόμισι φορές μεγαλύτερη από την Ελλάδα 312.679 τ.χ. και 38,5 εκ. κατοίκους ανάμεσα στη Γερμανία, Τσεχική Δημοκρατία, Σλοβακία, Ουκρανία, Λευκορωσία, Λιθουανία, Ρωσική Ομοσπονδία ανήκει στην Ε.Ε., έχει νόμισμα το ζλότι, ευγενικούς ανθρώπους, φανταστική ιστορία και πρέπει όλοι να την επισκεφτούν.

Ο Μπόλεκ, ο Λόλεκ και η Βικτώρια, πάνε Πολωνία

Art video από τα Χανιά στον δρόμο για τις Κάννες

Το art video "The black wine of eros", μια παραγωγή της Indigoview, σε σκηνοθεσία του Θοδωρή Παπαδουλάκη, σενάριο της Εύης Φωτοπούλου και μουσική του Γιάννη Χριστοδουλόπουλου θα συμμετέχει στο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Καννών 2019 (Cannes Film Festival).

Όπως αναφέρεται στη σχετική ανακοίνωση, τα γυρίσματα πραγματοποιήθηκαν στους αμπελώνες και στους χώρους του Οινοποιείου Λουπάκη, στις Καρές Κισάμου του Δήμου Πλατανιά. Πρόκειται για ένα film με φόντο την κρητική γη, όπου η συγκομιδή των σταφυλιών οδηγεί σε ένα παιχνίδι των αισθήσεων.

Το film συνεχίζει τις διακρίσεις του, οι οποίες ξεκίνησαν στη Σουηδία το 2014, αποσπώντας το πρώτο βραβείο στο Art Basel, συνέχισε την ίδια χρονιά στη Θεσσαλονίκη, όπου κέρδισε το 2ο βραβείο European Film Festival και έπειτα ακολούθησε το 1ο βραβείο Midas Museum-Bel Forte Del Chienti στην Ιταλία τον ίδιο χρόνο. Το 2015 διακρίθηκε ως Best

short film of the month June 2015, στο Φεστιβάλ Cinevana International Cinema Awards στην Καλιφόρνια των ΗΠΑ.

Επίσης, την ίδια χρονιά απέσπασε Ειδική Μνεία στο BRESCELLO FILM FESTIVAL, στην Ιταλία.

Απονεμήθηκαν τα βραβεία του φεστιβάλ μικρού μήκους "μ"

Το 8ο Διεθνές Ταυτόχρονο Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους ολοκληρώθηκε αργά το απόγευμα της περασμένης Κυριακής, μετά από ένα διήμερο ταυτόχρονων προβολών σε έντεκα πόλεις, μεταξύ των οποίων και τα Χανιά, στην αίθουσα "Οξω Νου".

Όπως αναφέρεται στο σχετικό Δ.Τ., η Κατερίνα Μουτσάτσου, από την αίθουσα του Ιδρύματος Μιχάλης Κακογιάννης, συνδέθηκε με όλες τις πόλεις του δικτύου παρουσιάζοντας ζωντανά τα αποτελέσματα της κάθε πόλης σχετικά με την "Αγαπημένη" ταινία του κοινού, της "επίσημης αγαπημένης" του φεστιβάλ. Στην τελετή απονομής επίσης ανακοινώθηκαν και οι νικητές των νέων βραβείων της οργανωτικής επιτροπής.

Τα επιμέρους Βραβεία της οργανωτικής επιτροπής έχουν ως εξής:

- Σκηνοθεσίας στον Μανώλη Μαυρή για την Ταινία "Maneki Neko"
- Σεναρίου στον Γιώργο Αγγελόπουλο για την Ταινία "Χρυσόψαρο"
- Α' Αντρικής Ερμηνείας στον Μάκη Παπαδημητρίου για την Ταινία "Heimlich"
- Α' Γυναίκειας Ερμηνείας στην Λένα Κιτσοπούλου για την Ταινία "Fake News"

Η κατάταξη των αποτελεσμάτων, έπειτα από την καταμέτρηση των ψήφων διαμορφώθηκε ως εξής:

Αγαπημένη ταινία για το IMMF2018 ήταν το «Χρυσόψαρο» του Γιώργου Αγγελόπουλου. 2η Αγαπημένη Ταινία "Το Εισιτήριο" του Χάρη Σταθόπουλου. 3η Αγαπημένη Ταινία "The Backpack" του Μιχάλη Μαθιουδάκη. 4η Αγαπημένη Ταινία "Μικρός Που είναι ο Κόσμος" του Λευτέρη Γιαννακουδάκη. 5η Αγαπημένη Ταινία "Το Μάτι" του Στέργιου Ντινόπουλου.

Τα έπαθλα που δόθηκαν στους δύο πρώτους σκηνοθέτες συνολικής αξίας 2.500 ευρώ ήταν ευγενικές χορηγίες των εταιριών RGBStudios, BLK και VIDEOPRESS και αφορούν υπηρεσίες postproduction ή ενοικίασης εξοπλισμού.

οπαπ | 60 ΧΡΟΝΙΑ
Ζήσε το παιχνίδι

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ, Η ΜΕΡΑ ΣΟΥ ΓΕΜΙΖΕΙ ΧΑΡΑ.

Αυτό είναι το παιχνίδι.

Στον ΟΠΑΠ πιστεύουμε στη δύναμη του παιχνιδιού. Γιατί το παιχνίδι μπορεί να σε κάνει να χαμογελάσεις εκεί που δεν το περιμένεις, να δώσει χρώμα στην κάθε σου στιγμή και να σε κάνει να εκπληξείς ακόμα και τον ίδιο σου τον εαυτό.

Ζήσε το παιχνίδι και ανακάλυψε πώς η μέρα σου μπορεί να γίνει διασκεδαστική.

Επιμέλεια:
ΣΑΚΗΣ ΚΟΥΒΑΤΣΟΣ
info@herb.gr

Βιότοπος - περιγραφή

Η λατινική ονομασία του βοτάνου είναι *PIRUS communis* (Άπιος η κοινή). Ανήκει στην οικογένεια των Ροδιδών. Η γνωστή μας αχλαδιά. Είναι δένδρο που καλλιεργείται σε όλο τον κόσμο και έχει άπειρες ποικιλίες. Συνήθως είναι σε θαμνώδη κατάσταση, ως άγρια και παραμελημένη.

ΑΠΙΟΣ

η αμυγδαλοειδής

Όταν καλλιεργείται όμως σχηματίζει ωραία δέντρα με στρογγυλή κόμη, από κλαδιά προς τα επάνω και έχει ισχυρό ριζικό σύστημα. Η φλούδα της είναι χρωματιστή, ξηρή και αυλακωμένη, οριζόντια και κατά μάκρος. Φτάνει σε ύψος τα 10 μέτρα. Το ξύλο της είναι κοκκινωπό. Τα φύλλα της παρουσιάζονται αδρά, στρογγυλά μέχρι αυγοειδή, ελλειπτικά, λεπτώς πριονωτά. Στην επιφάνεια είναι βαθιά πράσινα και γυαλιστερά στην κάτω, με ανοικτό χρώμα με ωραία νεύρωση και κατά την ποικιλία που ανήκει. Έχει άνθη λευκά, άφθονα, κατά κορύμβους με ροδόχρους ανθήρες. Ο καρπός είναι στρογγυλός ή μακρουλός και το σπέρμα αυγοειδές και χρώμα καστανό, 3 χιλιοστών αλλά μάλλον επίπεδο. Η άγρια αχλαδιά (*Pirus amygdaliformis*) είναι δέντρο ή ακανθώδης θάμνος με φύλλα ελλειπτικά, αμβλέα ως οξέα, με άνθη μικρά λευκά και με στύλο, που υπερβάλλει τους στήμονες. Της άγριας αχλαδιάς ο καρπός είναι στρογγυλός, όπως και το σπέρμα. Βρίσκεται σε όλη την Ευρώπη και αφθονεί στην Ελλάδα όπου την αποκαλούμε γκορτζιά ή αγριαπιδιά.

Ιστορικά στοιχεία

Είναι δέντρο γνωστό από την αρχαιότητα. Οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν τα αχλάδια ως τροφή πριν αναπτυχθεί η γεωργία. Πατρίδα του δέντρου θεωρείται η περιοχή που αρχίζει από την Κασπία θάλασσα και εκτείνεται δυτικά έως

την Ευρώπη. Είναι η Όγκη του Ομήρου. Σχεδόν 800 χρόνια π.Χ. ο Όμηρος ανέφερε ότι αχλάδια καλλιεργούνταν στον κήπο του βασιλιά Αλκίνοου. Ο Θεόφραστος την αναφέρει με το όνομα Άπιος, εξ ου και η ονομασία απιδέα ή απιδιά. Κατά τον Όμηρο τα αχλάδια ήταν φρούτα που απολάμβαναν περισσότερο οι Αθηναίοι. Οι καρποί της γκορτζιάς αναφέρεται ότι υποκαθιστούσαν το ψωμί στους Αργείους. Αναφέρεται ακόμη ότι οι αρχαίοι όταν είχαν υπόνοιες ότι τα μανιτάρια ήταν δηλητηριώδη τα έβραζαν μαζί με φύλλα αχλαδιάς. Ο Πλίνιος κατονόμασε περισσότερες από 40 ποικιλίες αχλαδιών. Κατά τον 18ο και 19ο αιώνα η ποιότητα των καλλιεργούμενων αχλαδιών βελτιώθηκε πολύ.

Στην Κρήτη η άγρια αχλαδιά ονομάζεται αγκούτσακας ή αχλάδα. Με τα άνθη του δέντρου κάθε Μάρτη στόλιζαν το πόρτεγο (αίθουσα υποδοχής). Ο καρπός, αρκετά στυφός τρωγόταν σπανίως αλλά όταν ήταν ώριμος αποτελούσε εξαιρετικό φαί για τους χοίρους. Τον χυμό του καρπού οι κρητικοί τον χρησιμοποιούσαν εναντίον της διάρροιας. Τα φύλλα του φυτού, καβουραχμένα, τα κοινοποιούσαν και τα έβριζαν μέσα στον καφέ του πάσχοντος από μυρμηγκιές (αλλά να μην το ξέρει ο πάσχων).

Στην ανατολική Κρήτη χρησιμοποιούσαν και τα χλωρά φύλλα του αγκούτσακα για να γητεύουν τις μυρμηγκιές τις οποίες ονόμαζαν αγκουτσάκους.

Συστατικά - χαρακτήρας

Τα αχλάδια περιέχουν μεγάλη ποσότητα βιταμίνης C και σιδήρου. Είναι εξαιρετικά αλκαλική τροφή. Προσφέρουν πολλή ενέργεια κατά τον χειμώνα αποξηραμένα, ενώ αποτελούν υπέροχη τροφή φρέσκα το καλοκαίρι.

Περιέχουν ανά 100 γραμμάρια πρωτεΐνες 0,57g, λίπος 0,33g, υδατάνθρακες 13,13g ασβέστιο 10,79mg, φωσφόρο 13,22mg, σίδηρο 0,24mg, βιταμίνη A 20 Δ.Μ., θειαμίνη 0,18mg, ριβοφλαβίνη 0,04 mg, νιασίνη 0,11 mg, ασκορβικό οξύ 3,30 mg.

Ανθιση - χρησιμοποιούμενα μέρη - συλλογή

Η αχλαδιά ανθίζει την άνοιξη. Για θεραπευτικούς σκοπούς χρησιμοποιούνται οι καρποί, τα φύλλα και η φλούδα του δέντρου. Η άγρια αχλαδιά ανθίζει Μάρτιο και Απρίλιο.

Θεραπευτικές ιδιότητες και ενδείξεις

Οι καρποί της αχλαδιάς είναι αναληπτικοί, καταπραυντικοί και αλαφρά καθαρτικοί. Είναι επίσης δροσιστικοί και καταπολεμούν τη δίψα. Όταν το αχλάδι τρώγεται με άδειο στομάχι προκαλεί έκκριση σάλιου και διευκολύνει την πέψη. Είναι φάρμακο για τον πυρετό, τα αρθρικά και τους ρευματισμούς, τις πέτρες των νε-

φρών, την αρτηριοσκληρόνωση, το διαβήτη, την αρτηριακή υπέρταση, τις καρδιοπάθειες, την αναιμία, τη λευκαϊμία και τον καρκίνο. Όταν τρώγεται ώριμο βοηθά σε προβλήματα δυσκοιλιότητας.

Η φλούδα του καρπού που την πετούμε όταν το καθαρίζουμε έχει ως βραστάρι διουρητικές ιδιότητες.

Η φλούδα του δέντρου όταν βραστεί χρησιμοποιείται εναντίον των πυρετών.

Τα φύλλα της δρουν θετικά ως διουρητικό και αντισηπτικό των ουροφόρων οδών, σε κυστίτιδες, κακοσμίες των ούρων, ουρικές λιθιάσεις και πόνους της κύστεως.

Η άγρια αχλαδιά αν και είναι διαφορετικό είδος έχει όλες τις θεραπευτικές ιδιότητες της αχλαδιάς. Οι καρποί της είναι δυσκολοχώνευτοι αλλά το βραστάρι τους, όπως και το εκχύλισμα συνιστούνται ως διουρητικοί και παυσίπονοι σε παθήσεις κύστεως και ουρήθρας. Για δηλητηριάσεις από μανιτάρια συνιστούνται καλύτερα από τα αχλάδια των ημερών αχλαδιών.

Παρασκευή και δοσολογία

Τα φύλλα παρασκευάζονται ως έγχυμα. Η φλούδα του δέντρου ως αφέψημα. Το έγχυμα ή το αφέψημα γίνεται με 15 έως 30 γραμμάρια φύλλων σε μισό λίτρο νερό.

Προφυλάξεις

Τα άγουρα αχλάδια είναι βαρυστόμαχα και δεν πρέπει να τα τρώνε οι δυσκοίλιοι.

Υ.Γ: Όλα τα προηγούμενα άρθρα της στήλης μπορούν να τα βρούμε στη διεύθυνση www.herb.gr.

Επίσης αν κάποιος φίλος αναγνώστης γνωρίζει οποιαδήποτε θεραπευτική ιδιότητα βοτάνου του τόπου μας που δεν είναι ευρέως γνωστή ή έχει κάποιο ερώτημα μπορεί να το απευθύνει στην ηλεκτρονική διεύθυνση skounatsos11@gmail.com

ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ ΓΙΑ 8η ΧΡΟΝΙΑ

Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου

Το 8ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Ιεράπετρας ανοίγει σήμερα τις πύλες του, σε συνδιοργάνωση με την Περιφέρεια Κρήτης, τον Σύλλογο Φίλων Θεάτρου Ιεράπετρας, το ΝΠΔΔ ΚΟΙΝΩ.ΠΟΛΙΤΙ.Α του Δήμου Ιεράπετρας και την Ένωση Ξενοδόχων Ιεράπετρας & Νοτιοανατολικής Κρήτης.

Η κριτική επιτροπή αποτελείται από άτομα καταξιωμένα στο χώρο του θεάτρου και συγκεκριμένα:

Νίκος Βερλέκης, Ηθοποιός (πρόεδρος της επιτροπής), Τηλέμαχος Μουδατσάκης, Συγγραφέας, Σκηνοθέτης, Γιώργος Ρεμούνδος, Σκηνοθέτης, Σοφία Φιλιππίδου, Ηθοποιός, Νίκη Παπαδάκη, Χορογράφος, Ιωάννα Ρεμεδιάκη, Θεατρολόγος, Σκηνοθέτις.

Στο πλαίσιο της χθεσινής συνέντευξης τύπου στη Περιφέρεια, ο Αντιπεριφερειάρχης Πολιτισμού Κώστας Φασουλάκης, ο πρόεδρος ΚΟΙΝΩ.ΠΟΛΙΤΙ.Α. του Δήμου Ιεράπετρας Μάνος Γεωργαλάκης, ο ηθοποιός-μέλος της Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ Νίκος Βερλέκης και ο Πρόεδρος της Ένωσης Ξενοδόχων Ιεράπετρας-νοτιοανατολικής Κρήτης Γιώργος Βαρδάκης αναφέρθηκαν στην σημαντικότητα του θεσμού παρουσιάζοντας παράλληλα τα θεατρικά σχήματα που θα συμμετέχουν στο φετινό φεστιβάλ.

Το Πρόγραμμα του Φεστιβάλ:

Σάββατο 20 Οκτωβρίου - «Το θάυμα της Άννυ Σάλιβαν» του Ουίλλιαμ Γκίμπσον από το Θεατρικό Όμιλο Πάφου.

Από τη χθεσινή συνέντευξη Τύπου στη Περιφέρεια, ο αντιπεριφερειάρχης Πολιτισμού Κώστας Φασουλάκης, ο πρόεδρος ΚΟΙΝΩ.ΠΟΛΙΤΙ.Α. του Δήμου Ιεράπετρας Μάνος Γεωργαλάκης, ο ηθοποιός-μέλος της Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ Νίκος Βερλέκης και ο πρόεδρος της Ένωσης Ξενοδόχων Ιεράπετρας - νοτιοανατολικής Κρήτης Γιώργος Βαρδάκης.

Κυριακή 21 Οκτωβρίου - «Οι ηλίθιοι» του Νιλ Σάιμον από την ομάδα «Πληθυντικός αριθμός» Ραφίνας.

Δευτέρα 22 Οκτωβρίου - «Αλμανάκ» της Μαριάννας Κάλμπαρη από το Δημοτικό Θέατρο Μαραθώνα - Σκηνή Βαρνάβα.

Τρίτη 23 Οκτωβρίου - «Τρικυμία» του Ουίλλιαμ Σέξπιρ από τη Θεατρική Ομάδα Καθηγητών Νομού Ηρακλείου.

Τετάρτη 24 Οκτωβρίου - «Η δολοφονία του Μαρά» του Πίτερ Βάις από τη Θεατρική Ομάδα του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Πέμπτη 25 Οκτωβρίου - «Η γραμμή» του Ισραήλ Χόροβιτς από το την ομάδα ΘΕΑΤΡΟPolice Αγρινίου.

Παρασκευή 26 Οκτωβρίου - «Εθνικότητα μου το χρώμα του ανέμου» του Ματέι Βιονιέκ από το Θεατρικό Εργαστήρι Δήμου Ζωφράφου.

Σάββατο 27 Οκτωβρίου - Τελετή λήξης - απονομή βραβείων.

Στα πλαίσια του 8ου Πανελληνίου Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Ιεράπετρας, το Εικαστικό Εργαστήρι του ΝΠΔΔ ΚΟΙΝΩ.ΠΟΛΙΤΙ.Α Δήμου Ιεράπετρας, δίνει μαθήματα κατασκευής κοσμήματος «μακραμέ» στην κεντρική πλατεία Ιεράπετρας από 10:00 έως 12:00. Παράλληλα παρουσιάζονται εργαστήρια Ζωγραφικής, Αγιογραφίας και Πηλού στο Εικαστικό Εργαστήρι Ιεράπετρας τις ίδιες ώρες.

ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Διμερίδα για την αγιογραφία στα Χανιά τον 20ο αιώνα

Διμερίδα με θέμα: «Ζωγράφοι θρησκευτικών εικόνων (αγιογράφοι) και εικόνες (αγιογραφίες) στον Νομό Χανίων τον 20ό αιώνα» οργανώνουν η Ιστορική, Λαογραφική και Αρχαιολογική Εταιρεία Κρήτης (ΙΛΑΕΚ) και η Περιφερειακή Ενότητα Χανίων στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων το Σάββατο 20 και την Κυριακή 21 Οκτωβρίου.

Η διμερίδα θα ξεκινήσει στις 5.30 το απόγευμα του Σαββάτου 20 Οκτωβρίου.

Το πρόγραμμα των εισηγήσεων περιλαμβάνει:

•Αλεξάνδρα Κουρουτάκη, διδάκτωρ ιστορικός Τέχνης, μέλος Ε. Δί. Π. Πολυτεχνείου Κρήτης, εισαγωγική ομιλία: «Βυζαντινή παράδοση και δυτικές επιδράσεις στην ορθόδοξη θρησκευτική ζωγραφική στην Κρήτη. Επισκόπηση των αισθητικών αναζητήσεων και προσανατολισμών των αγιογράφων στον Νομό Χανίων κατά τον 20ο αιώνα».

•Πατάπιος μοναχός Καυσοκαλυβίτης, βιβλιοθηκάριος Σκήτης Καυσοκαλυβίων Αγίου Όρους, διδάκτωρ Θεολογίας, εικονογράφος: «Όψεις των καλλιτεχνικών σχέσεων των Χανίων με το Άγιο Όρος κατά τον 20ο αιώνα».

•Δέσποινα Πετρούγικη, διδάκτωρ Φιλολογίας, καθηγήτρια στο Πειραματικό Λύκειο του Π.Κ. στο Ρέθυμνο, και Βασίλης Π. Τζουράς, Φιλολόγος, καθηγητής στο Πειραματικό Λύκειο του Π. Κ. στο Ρέθυμνο, διπλωματούχος ξεναγός, «Ο Στέλιος Καρτάκης και η συμβολή του στη θρησκευτική ζωγραφική του 20ου αιώνα».

•Κώστας Ψαράκης, αρχαιολόγος: «Ο αγιογράφος Γεώργιος Πολάκης».

Το πρόγραμμα της Κυριακής περιλαμβάνει από τις 11.20 το πρωί και έπειτα τις εξής εισηγήσεις:

•Κώστας Κουνάλης, εικαστικός: «Ο ζωγράφος Γιώργης Κουνάλης και η σχέση του με τη βυζαντινή αγιογραφία».

•Μάρκος Περράκης, δικηγόρος: «Η ζωή και το έργο του αγιογράφου Στυλιανού Αρτεμίου Περράκη».

•Ειρήνη Σπανουδάκη, καθηγήτρια Γαλλικής Γλώσσας στο 4ο Λύκειο Χαλανδρίου, και Ιάσοντας Παλυβός, εικαστικός: «Ο αγιογράφος των Χανίων Τράικο ή Ευστάθιος Θεοδώρου».

ΣΤΗΝ ΠΕΛΕΚΑΠΙΝΑ

Θεατρικά μονόπρακτα

Σειρά μονόπρακτων επηρεασμένα από την κοινωνία του σήμερα παρουσιάζει η θεατρική ομάδα: «Οι Σκηνοπλόκοι» σήμερα και αύριο στις 9.30 το βράδυ στην θεατρική σκηνή στην Πελεκαπίνα (Κ. Μάνου 34) σε σκηνοθεσία Μιχάλη Μηνά.

Παίζουν: Ασουμαδάκη Λελά, Καλιτσούνάκης Γιώργος, Καπενεκάκης Νάκος, Λαμπαθάκη Κατερίνα, Μαρκουλάκη Μαρία, Μηνάς Μιχάλης, Νικολακάκη Κική, Ραϊσακ Κλειώ, Σκαλιδάκης Αργύρης, Φραγκιαδάκη Γεωργία.

Ήχος - Φώτα: Καπενεκάκης Νάκος.

Κατάλληλο για άτομα 15 ετών και άνω.

ΣΤΟ "YOUCA"

“Παραμύθια στο ταψί!”

Παιδική παράσταση με τίτλο “Παραμύθια στο ταψί!” θα παρουσιάσει “το Θέατρο του παπουτσιού πάνω στο δέντρο” στον χώρο θεάτρου και τεχνών “Youca” αύριο Κυριακή στις 11.30 π.μ. Η μαγική συνταγή για κουλουράκια της θείας Μαργαρίτας γίνεται το όχημα για να ταξιδέψουν μικροί και μεγάλοι στα μονοπάτια της απλότητας και της σοφίας των λαϊκών παραμυθιών.

Σύλληψη - Σκηνοθεσία: Βαλεντίνα Παπαδημητράκη
Στίχοι και πρωτότυπη μουσική: Αλέξανδρος Ιερωνυμίδης
Σκηνικά-Κοστούμια: Εμμα Μολλέ.

Επιμέλεια κίνησης: Μυρτώ Παπαδοπούλου
Ερμηνεία: Βαλεντίνα Παπαδημητράκη

Λαούτο, τραγούδι: Αλέξανδρος Ιερωνυμίδης
Η παράσταση απευθύνεται σε παιδιά 3 έως 8 ετών.

Τηλ. Κρατήσεων: 694 66 32 733, τιμή εισιτηρίου: 6 ευρώ

ΣΤΗΝ ΚΙΣΣΑΜΟ

“Μπερνάρντα;”

Το “Εργαστήρι διάΔρασης” στην Κίσαμο, παρουσιάζει αύριο Κυριακή, τη Δευτέρα 22 και την Τρίτη 23/10 στις 9 μ.μ. την περφόρμανς: “Μπερνάρντα;” από τον Φ. Γκ. Λόρκα σε σκηνοθεσία Θεώνης Κουτσουνάκη με ελεύθερη είσοδο.

Η παράσταση βασίζεται στο θεατρικό έργο του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα: “Το Σπίτι της Μπερνάρντα Αλμπα” σε ελεύθερη απόδοση. Επίσης ακούγονται αποσπάσματα από “Ματωμένος Γάμος” Φ. Γκ. Λόρκα & “Άμλετ” Ουίλ. Σαίξπηρ. Διάρκεια: 40’ - Είσοδος Ελεύθερη.

Παίζουν (με αλφαβητική σειρά): Ευανθία Αποστολάκη, Ευαγγελία Βλάχου, Κατερίνα Παπασπύκη, Κάλλια Σαρτζετάκη, Εφη Τζινεράκη, από το Θεατρικό Εργαστήρι για ενηλίκους του Εργαστηρίου διάΔρασης (2017-2018). Ήχος - φώτα: Νίκος Μιχελιδάκης.

ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑ

Ρεσιτάλ κλασικής μουσικής

Ρεσιτάλ κλασικής μουσικής με τον Βασίλη Κουβαριτάκη (βιολί) και την Αλκυόνη Μαλεκάκη (πίανο) θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα τελετών Παλαιόχωρας την Κυριακή, 21 Οκτωβρίου, στις 6:30 μ.μ. σε έργα: Βερατσίνι, Έλγχαρ, Κορέλι, Μπαχ, Μποκερίνι, Ντβόρζακ, Ραμώ, Χέντελ. Η είσοδος θα είναι ελεύθερη - Ποτά θα προσφερθούν στο Διάλειμμα.

ΣΤΟΝ ΣΚΙΝΕ

Επετειακή εκδήλωση

Η επετειακή εκδήλωση του Πολιτιστικού Κέντρου Σκινέ “Ιουλιανός Τσιράκης” θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 28 Οκτωβρίου στις 6:30 μ.μ., στον χώρο του Ιδρύματος. Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλαμβάνει χαιρετισμούς, ομιλία από τον Γυμνασιάρχη, Δρ. Γεώργιο Καρκάνη με θέμα “Το νόημα της Αριστείας στην Παιδεία”, συμβολική βράβευση αριστούχων μαθητών και εγκαίνια έκθεσης από την κ. Άννα Συνιοράκη. Την εκδήλωση θα συντονίζει ο Πρόεδρος του Ιδρύματος. Θα ακολουθήσει παραδοσιακό κέρασμα.

ΣΤΟ Κ.Α.Μ.

Μεταδόσεις όπερας

Με το έργο “Σαμψών και Δαλιδά” ξεκινούν στις 20 Οκτωβρίου και ώρα 7.55 μ.μ. οι μεταδόσεις παραστάσεων από τη Metropolitan Opera της Νέας Υόρκης στο ΚΑΜ.

Διευθυντής ορχήστρας: Sir Mark Elder, Σκηνοθεσία: Darko Tresnjak

Σκηνικά: Alexander Dodge, Κοστούμια: Linda J. Cho, Φωτισμοί: Donald Holder

Διανομή: Σαμψών (Roberto Alagna), Δαλιδά (Eliška Garanča), Αρχιερέας (Laurent Naouri), Αμπιμελέχ (Elchin Azizov), γέρο-εβραίος (Dmitry Belosselskiy).

ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ ΧΑΝΙΩΝ

Αρχαιο-πόλεις του Νότου και το “Κοινό των Ορειών”

Με αφορμή τη γενική παραδοχή στην ημερίδα της ΙΛΑΕΚ με θέμα: “Δισός και άλλες πόλεις της ευρύτερης περιοχής”, 8 Ιουλίου 2018 στη Σούγια, για τον αρχαιολογικό πλούτο των αρχαίων πόλεων του νομού μας, αλλά και την επισήμανση του διαπρεπή καθηγητή αρχαιολογίας Λ. Πλάτων, ότι «Υπάρχει μεγάλο πεδίο έρευνας για όλες τις αρχαίες πόλεις της Νότιας Κρήτης», και ειδικότερα για την πόλη που ανέσκαψεν ο πατέρας του αείμνηστος Νικ. Πλάτων (1959 - 1960), τη Λισό. Θεωρήσαμε σημαντικό να γνωρίσουμε τις πόλεις αυτές και να παρουσιάσουμε την καθεμιά ξεχωριστά.

3ο μέρος

ΕΜΜ. ΑΝΤ.
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ*

Τάρρα

Εντοπίζεται στο στόμιο της εξόδου του Δρυμού της Σαμαριάς προς το Λιβυκό πέλαγος, στο σημερινό οικισμό της Αγίας Ρουμέλης, στην αριστερή όχθη του χειμάρρου που κατεβαίνει το Φαράγγι της Σαμαριάς. Συνδέεται μυθολογικά με τον θεό Απόλλωνα, ως προστάτη της και τη θεά Αρτεμις. Η λατρεία του Απόλλωνα της Τάρρας είχε την αρχή της στην υπερβολική πλιοφάνεια της περιοχής. Η παράδοση αναφέρει ότι ο θεός Απόλλωνας (Ηλιος) είδε, ενώ ταξίδευε προς τη Δύση, στη μαγευτική ακρογιαλιά της Τάρρας, την Ακακαλλίδα, κόρη του Μίνωα, να εκθέτει τα προκλητικά κάλλη της, μετά από θαλάσσιο μπάνιο στις πυρωμένες ακτίνες του. Τόσο γοητεύθηκε από την ομορφιά της, ώστε πέρασε μια νύχτα μαζί της στην οικία του Καρμάνορα, Ιερέα του Ταρραίου Ναού του και από τη συνεύρεσή τους προήλθαν οι ιδρυτές της Ελύρου, Φύλακας και Φίλανδρος (Παυσανίας II, 7 κεφ., 3).

Η άλλη εκδοχή του μύθου είναι ότι ο Απόλλωνας μετά το φόνο του Πύθωνα όφειλε στους Δελφούς, κατέφυγε στην Τάρρα για να τον εξαγνίσει ο μάντης εξορκιστής Καρμάνορας και εκεί γνώρισε την κόρη του Μίνωα Ακακαλλίδα.

Η πόλη ιδρύθηκε κατά τους κλασσικούς χρόνους και άκμασε την ελληνιστική περίοδο, απετέλεσε μεγάλο θρησκευτικό κέντρο των Δωριέων, του Ταρραίου Απόλλωνα, για χάρη του οποίου λειτουργούσε και μαντείο στην είσοδο του οποίου υπήρχε και επιγραφή «Αφέλου τα πέδιλα, κάλυψον την κεφαλήν και είσελθε».

Η Τάρρα υπήρξε η μεγαλύτερη πόλη της περιοχής και ήλεγχε και τους άλλους οικισμούς που είχαν αναπτυχθεί εντός του Δρυμού, (όπως η Καινώ στο κέντρο του φαραγγιού).

Την περιοχή επισκέφθηκε το 1415 ο Buondelmonti, φραγκισκανός ιερομόναχος, που αντίκρισε μνημειακά οικοδομήματα, δεξαμενές, ερείπια ναού, τμήματα αγαλμάτων και ειδωλίων.

Πολύ αργότερα, ο Pashley αναγνώρισε την αρχαία Τάρρα, αλλά δεν αντίκρισε την ίδια εικόνα του Buondelmonti.

Αναφορά της Τάρρας γίνεται από αρχαίους συγγραφείς, όπως στους Σταδισμούς της Μεγάλης Θάλασσας του Ανώνυμου «Από Φοινίκος εις Τάρραν αστάδιο ξ'».

Ο Θεόφραστος αναφέρει στο «Περί φυτών Ιστορία»: «Κιπάριττος δε παρά μεν τοις άλλοις από σπέρματος εν Κρήτη δε και από του στελέχους οίου επί της ορείας εν Τάρρα».

Και τέλος ο Πτολεμαίος στη «Γεωγραφική Υφήγησης III, Νότιας πλευράς περιγραφή Λισός... Τάρρα... Ποικιλασός».

Από την Τάρρα καταγόταν ο κιθαρωδός Χρυσόθεμις, γιος του Καρμάνορα, που νίκησε στα Πύθια, αλλά και Προήλος που έγραψε σχόλια στα Αργοναυτικά του Απολλωνίου του Ρόδιου. Τέλος και ο Λούκιος που έγραψε τρία βιβλία περί παροιμιών.

Η Τάρρα είχε πανομοιότυπο νόμισμα με την Ελυρο - Λισό - Υρτακίνα, γιατί συμμετείχε στη Κρητική Συνομοσπονδία των Ορειών, αλλά και ξεχωριστό δικό της με κεφαλή κρητικού αίγαγρου και βέλος από τη μια όψη και από την άλλη πλευρά που έφερε μέλισσα.

Η Τάρρα είχε ιδρύσει αποικία στον Καύκασο με το ίδιο όνομα και ο Τάρρας επίσης της Κάτω Ιταλίας ήταν αποικία της.

Ήταν από τις πόλεις που είχαν υπογράψει συνθήκη με τον Ευμένη Β' της Περγάμου.

Σήμερα, τα περισσότερα αρχαιολογικά ευρήματα είναι απόρροια της μικρής κλίμακας ανασκαφών του 1959 και 1970, κυρίως σε τμήματα του αρχαίου νεκροταφείου που απλώνεται ανατολικά και δυτικά του ποταμού που διασχίζει τη Σαμαριά και εκβάλλει στο Λιβυκό πέλαγος.

Ήρθαν στο φως τεφροδόχοι λίθοι, πλήθος αγγείων και ειδωλίων και πήλινα ευρήματα (πυξίδες, κύλικες, πινάκια), κυρίως αρχαϊκής περιόδου, καθώς επίσης κιβωτιόσχημοι τάφοι κλασσικής και ελληνιστικής περιόδου, με πλήθος κοσμημάτων και αγγείων ταφικών εθίμων.

Χαρακτηριστικά τέτοιου είδους ταφικά αγγεία είναι το εξάλειπτρον, η τριφυλλόστομη οινόχοπη, μυροδοχεία και πυξίδια.

Τέλος αργυρά και χάλκινα κοσμήματα και νομίσματα και γυάλινα αγγεία οξυύθμενοι αμφορείς, οινόχοδες και λάγυνοι ρωμαϊκής περιόδου.

Τριφυλλόστομη
οινόχοπη, ταφικό
αγγείο από
την Τάρρα.
ΕΦΑ. Χανίων και
Υ.Π.Α.Ποικιλασός ή
Ποικιλάσιον

Ενα άλλο σημαντικό επίγειο του Λιβυκού πελάγους, ανατολικά της Σούγιας, στο ενδιάμεσο μεταξύ Αγίας Ρουμέλης στη θέση Τρυπητής, ήταν η αρχαία πόλη Ποικιλασός ή Ποικιλάσιον.

Η ονομασία της πόλης ετυμολογείται από το πεύκη - λάσιος (τόπος γεμάτος πεύκα).

Αναφορά της πόλης γίνεται στους Σταδισμούς (330) «Από Ταρράν εις Ποικιλασόν αστάδιο ξ'

(60) πόλις εστί ορμόν έχει και ύδωρ» του Ανώνυμου αλλά και στον Πτολεμαίο στη «Γεωγραφική Υφήγησης» στη σειρά 3 πόλεων στη Νότια Κρήτη, αλλά και στο κατάλογο των εκατό (100) πόλεων της Κρήτης (του Κώδικα 918 της Μαρκανής βιβλιοθήκης), αναφέρεται η πόλη Pecilasio.

Ο Spratt ανακάλυψε επιγραφή που μαρτυρεί

την ύπαρξη στην πόλη ναού αφιερωμένου στην αιγυπτιακή θεότητα του Σέραπ, κάτι που μας υποδηλώνει την επικοινωνία της περιοχής με την Αφρική.

Το εμπορικό λιμάνι της, το Ποικιλάσιον εξηπηρετούσε, όπως και τα παρακείμενα της Λισού και της Συίας, την πόλη της Ελύρου.

Η πόλη γνώρισε ιδιαίτερη ακμή την αρχαία

κλασσική και ελληνιστική περίοδο.

Το λιμάνι και αυτής της αρχαιοπόλης αχρηστεύθηκε μετά την ανύψωση της Δυτικής Κρήτης τον 4ο αιώνα μ.Χ. από το μεγάλο σεισμό που την έπληξε και είχε συνακόλουθη τύχη με τη Συία, Λισό, και Φαλασσάρνα.

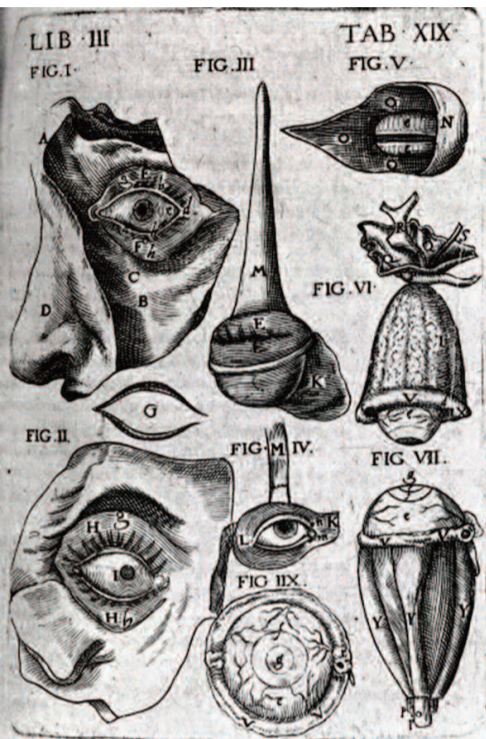
Οι ιατρικές πρακτικές συνοδεύουν τον άνθρωπο από τη στιγμή που έκανε τα πρώτα του βήματα στη γη. Ο δρόμος που ακολούθησε η ιατρική στο πέρασμα του χρόνου, είναι γεμάτος από εκπληκτικές ιστορίες αυτοσχεδιασμού, άγνοιας, απάτης, πάθους ή και λάθους.

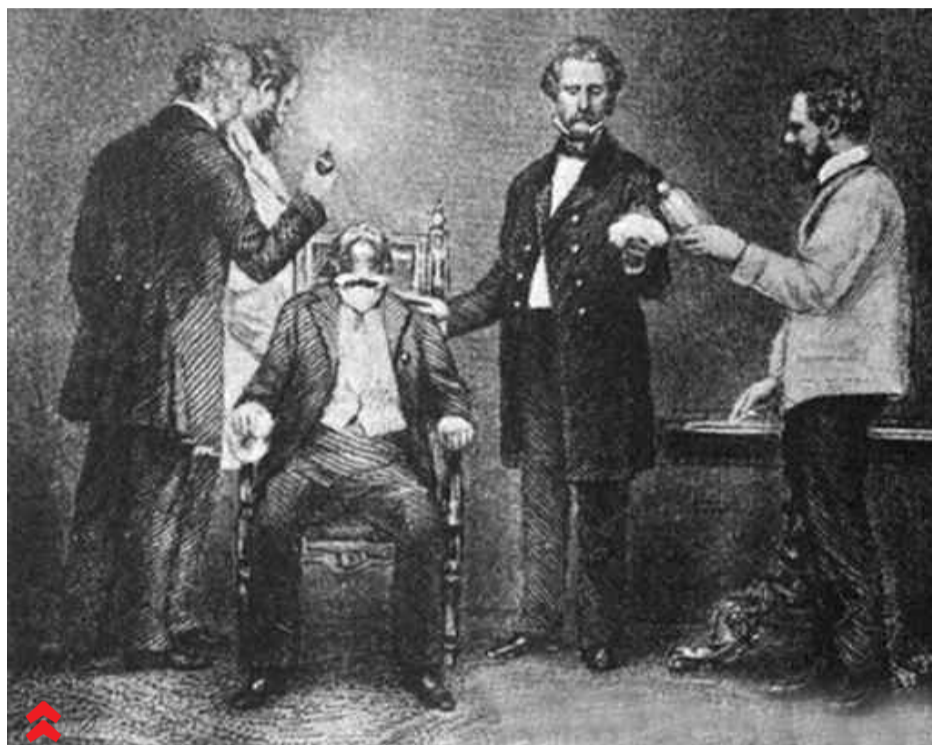
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΓΙΑΝΝΗΣ
M.Sc.

Ιστορία της Ιατρικής: Ένα απίθανο ταξίδι στον χρόνο

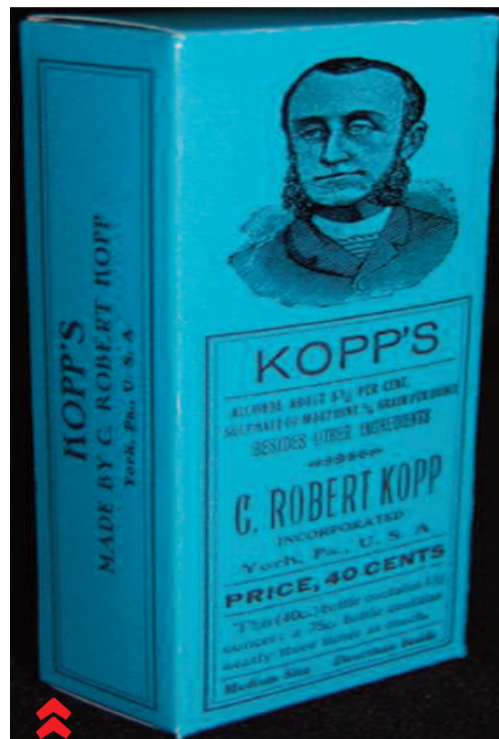
μέρος 101ο

Διάφορες παθήσεις του ανθρώπινου ματιού, από το Theatrum Anatomicum του Αμστερνταμ, 1905.

Η πρώτη δημόσια παρουσίαση αναισθησίας έγινε το 1846 στη Μασαχουσέτη των ΗΠΑ, από τον οδοντίατρο(!) William T. Morton, με τη χρήση αερίου αιθέρα, για τη χειρουργική αφαίρεση όγκου από ασθενή.

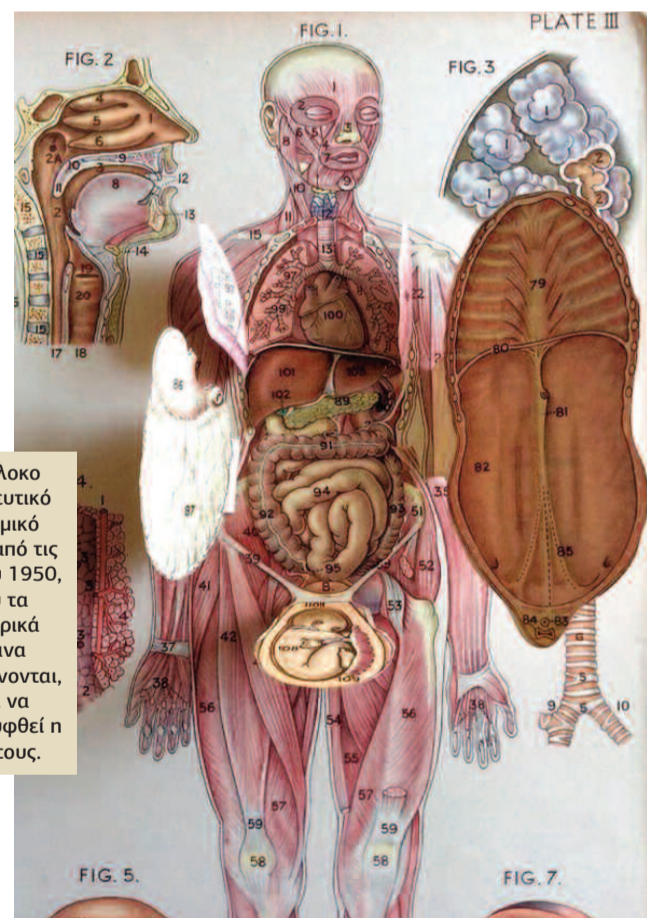
“Ο φίλος των μωρών” της εταιρείας Kopp, τονωτικό και καταπραυντικό για μωρά της δεκαετίας του 1930, είχε σίγουρα αποτελέσματα με μορφίνη στη σύνθεσή του...

Ιατρική τσάντα με ματζούνια της εποχής, που προσαρμόζονταν στην πλάτη αλόγου, από τις ΗΠΑ του 1885...

Νοσοκόμες που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στα πεδία των μαχών, σε αφίσσα αναζήτησης εθελοντριών στις ΗΠΑ του 1943.

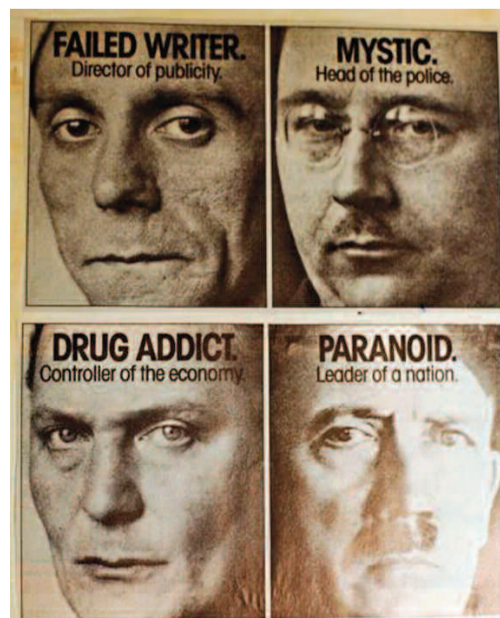
Περίπλοκο εκπαιδευτικό ανατομικό σχέδιο από τις ΗΠΑ του 1950, όπου τα εσωτερικά όργανα ξεδιπλώνονται, ώστε να αποκαλυφθεί η δομή τους.

Ακριβή ανατομικά σχέδια του επιφανούς Γάλλου χαράκτη Nicolas Béatrizet (16ος αιώνας).

Φαρμακοποιός που προετοιμάζει τα σκευάσματά του με το βοηθό του, στην Ιταλία του 14ου αιώνα...

Μεταπολεμική ψυχολογική αγγλική αφίσσα: Ο Χίτλερ (“παρanoiικός”) και οι κύριοι υπουργοί του: Χίμλερ-εμπνευστής ολοκαυτώματος (“μυστικιστής”), ο Γκέμπελς-υπουργός προπαγάνδας (“αποτυχημένος συγγραφέας”) και ο Γκέρινγκ - ιδρυτής Γκεστάπο (“εθισμένος σε ναρκωτικά”). Τέσσερις διαταραγμένες προσωπικότητες που οδήγησαν στον θάνατο πάνω από 50 εκατομμύρια ανθρώπους...

Αφορμή

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

yannis.kalo@gmail.com · no14me.blogspot.gr/

Τα οχτώ βουνά

» Paolo Cognetti (μτφρ. Άννα Παπασταύρου - εκδόσεις Πατάκη)

Ο πατέρας μου είχε τον δικό του τρόπο ν' ανεβαίνει στα βουνά. Αμυδρά επιρρεπής στο διαλογισμό, όλο ξεροκεφαλιά και αλαζονεία. Ανηφόριζε χωρίς να εξοικονομεί δυνάμεις, πάντα σε ανταγωνισμό με κάποιον ή με κάτι, κι όπου το μονοπάτι τού φαινόταν μακρύ, έκοβε δρόμο απ' την κορυφογραμμή με τη μεγαλύτερη κλίση. Μαζί του απαγορευόταν να κάνεις στάση, απαγορευόταν να παραπονεθείς για πείνα, κούραση ή κρύο, μπορούσες όμως να τραγουδήσεις ένα ωραίο τραγούδι, ειδικά μες στην καταιγίδα ή στην πυκνή ομίχλη. Και να βορολάς τους παγετώνες ουρλιάζοντας.

Τα καλοκαίρια, ο Πιέτρο και οι γονείς του διέγραφαν αντίθετη πορεία από την πλειονότητα των παραθεριστών, αντί για τη θάλασσα προτιμούσαν το βουνό. Τον χειμώνα ποτέ. Έτσι, κάθε καλοκαίρι εγκατέλειπαν το Μιλάνο και ανηφόριζαν σε κάποιο ορεινό χωριό, στο υψόμετρο που η μητέρα του ένοιθε άνετα και που για τον πατέρα του αποτελούσε την ιδανική αφετηρία για ανάβαση σε ψηλότερες κορυφές. Μετά από επιμονή της μητέρας του, που επιθυμούσε να νοικιάσουν ένα σπίτι και να μη μετακινούνται κάθε χρόνο και σε διαφορετικό κατάλυμα, θα βρουν σε ένα χωριουδάκι της Γκράνα ένα μικρό σπιτάκι. Η σταθερή ετήσια επανάληψη θα επιτρέψει στον μικρό Πιέτρο να δημιουργήσει αναμνήσεις.

Χρόνια μετά, όταν ο Πιέτρο θα έχει ενηλικιωθεί, Τα οχτώ βουνά θα αποτελέσουν την εξιστόρηση των αναμνήσεων αυτών, της φιλίας του με τον συνομήλικό Μπρούνο, της προσπάθειας του να κατανοήσει τον πατέρα του, με τον οποίο για χρόνια είχαν πάψει να μιλάνε, και του οποίου ο θάνατός τον οδηγεί ξανά σε εκείνο το ορεινό χωριό της παιδικής του πλι-

κίας.

Φιλία, ενηλικίωση, σχέση πατέρα-γιου, απώλεια, φύση, οικολογία, αναζήτηση ταυτότητας. Όλα τα βαριά χαρτιά της λογοτεχνίας στο τραπέζι. Και νοσταλγία, σε τεράστιες ποσότητες, δοσμένη με μια γλυκύτητα, παραπάνω από εκείνη που θα μπορούσα να αντέξω. Στερεοτυπικοί χαρακτήρες με ελεγχόμενες -και προβλέψιμες- εκρήξεις, γλώσσα που στοχεύει στην ποιητικότητα και αστοχεί, πλοκή ταγμένη στη συναισθηματική καθοδήγηση. Ο Κονιέτι καταφεύγει σε εκτεταμένη χρήση διπλών: άντρας-γυναίκα, ενηλικίωση στην πόλη και το χωριό, ανατολή-δύση, φύση-πόλη, ρεαλισμός-ουτοπία. Επιχειρεί να τα παντρέψει, ώστε να δρέψει τους καρπούς αυτών των αντιθέσεων, προμηθεύοντας τον αφηγητή του με μία κάρτα ελεύθερης πρόσβασης σε κάθε πλευρά και με έναν μανδύα αντισυμβατικότητας, δημιουργώντας ένα τεράστιο Εγώ.

Τα οχτώ βουνά δεν είναι ένα κακογραμμένο βιβλίο. Τεχνικά μιλώντας, ο Κονιέτι καταφέρνει να γράψει το βιβλίο που θέλησε να γράψει, δεν μοιάζει αμήχανος, αντίθετα δείχνει να ελέγχει το υλικό του και οδηγεί με ακρίβεια την ιστορία του μέχρι το τέλος, κλείνοντας το μάτι σε σκηνοθέτες και κινηματογραφικούς παραγωγούς, τη στιγμή που η Φερράντε έχει επαναποθετήσει την Ιταλία στον παγκόσμιο λογοτεχνικό χάρτη. Και ακριβώς επειδή ο Κονιέτι επιτυ-

χάνει τον προσωπικό του στόχο, στον αναγνώστη απομένει να κρίνει τον στόχο αυτόν. Όμως, οι τεχνικές και θεματικές προδιαγραφές δεν είναι αρκετές, σπάνια είναι. Κάποιες ωραίες σκηνές ανάβασης και η επιθυμία να διαβάσω ξανά Θορώ είναι ότι κρατάω από το βιβλίο αυτό.

Ένα αδιάφορο βιβλίο, ευκολοδιάβαστο μα άνευρο, ακόμα μία απογοήτευση από τη σύγχρονη ιταλική λογοτεχνία.

ΧΑΝΣ ΦΑΛΑΝΤΑ

Μόνος στο Βερολίνο

Εκδόσεις: Πόλις

Μπορεί ένα βιβλίο που αναφέρετε στην περίοδο 1940-1943, για γεγονότα μέσα στη Γερμανία να μην περιγράφει τα ναζιστικά στρατόπεδα εξόντωσης, να μην έχει πολεμικές συγκρούσεις, να μην αναφέρετε σε βασανιστήρια (τουλάχιστον στις 500 πρώτες σελίδες) αλλά παράλληλα να αποπνέει σε κάθε σελίδα, σε κάθε σειρά τόσο έντονο το συναίσθημα του φόβου; Ο Χανς Φάλαντα (λογοτεχνικό ψευδώνυμο του Rudolf Ditzen) το πετυχαίνει σε απόλυτο βαθμό. Πρωταγωνιστές του ανθρώπου απλοί, πολίτες του Γ' Ράιχ που κάποια στιγμή...επαναστατούν. Η ταχυδρομική υπάλληλος που αποχωρεί από μέλος του ναζιστικού κόμματος όταν μαθαίνει τα...ανδραγαθήματα του γιου της (μέλος των SS στην Πολωνία), το ζευγάρι των ηλικιωμένων που όταν χάνουν το γιο τους στην εισβολή στη Γαλλία γράφουν κάθε εβδομάδα μια-δύο κάρτες και τις αφήνουν κρυφά σε πολυσύχναστα κτήρια, ο συνταξιούχος δικαστικός που κρύβει σπίτι του την Εβραία γειτόνισσα του. Παράλληλα με τους απλούς πολίτες που θέλουν να εκφράσουν την αντίδραση τους σε αυτά που βιώνουν και ένας άλλος κόσμος. Οι συγγονί και φανατικοί ανακριτές, ο ευσυνειδήτος αλλά υποταγμένος ανακριτικός υπάλληλος, ο μέθυσος καφίης... Όλοι οι παραπάνω και ακόμα περισσότεροι "στριφογυρίζουν" μαεστρικά από την πένα του Φάλαντα. Που μαζί με τον φόβο ανακατεύει τον αγώνα, ακόμα και τον φαινομενικά μάταιο, τη δειλία με το θάρρος, την αλήθεια με το ψέμα για να καταφέρει ένα αποτέλεσμα που βγάζει ελπίδα!

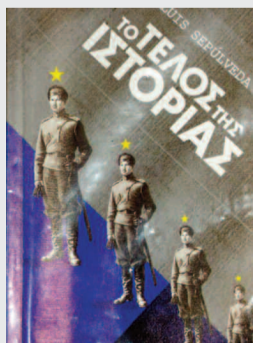

ΛΟΥΙΣ ΣΕΛΠΟΥΒΕΔΑ

Το τέλος της ιστορίας

Εκδόσεις: Όπερα

Λατινοαμερικάνικη λογοτεχνία από έναν εκ των καλύτερων σύγχρονων εκφραστών της. Ο Λουίς Σελπούβεδα περιγράφει μια ιστορία για το "τέλος της ιστορίας" με μια χαρακτηριστική νοσταλγία για το παρελθόν και τα γεγονότα του, ακόμα και φρικτά και θλιβερά που έχουν να κάνουν με τη χούντα Πινοσέτ στη Χιλή. Δυναμική είσοδος, γρήγορη εξέλιξη και ένα σίγουρα απροσδόκητο τέλος για το βιβλίο αυτό του Σελπούβεδα που κυκλοφόρησε πριν από ένα χρόνο.

Γ.ΚΩΝ.

Βιβλία

Το χαμόγελο του δράκου

Αλκυόνη Παπαδάκη

Εκδότης: Διόπτρα

Εμείς... που κάναμε ψίχουλα την ψυχή μας για να ταϊσουμε τα όρνια. Εμείς... που περπατήσαμε μέσα στη βροχή γιατί δεν καταδεχθήκαμε να πάρουμε την

ομπρέλα που μας πρόσφεραν οι άλλοι επ' αμοιβή...

Εμείς... που περπατήσαμε στον υπόνομο μ' ένα τριαντάφυλλο στο χέρι. Εμείς... που κάναμε τον δράκο που φώλιαζε μέσα μας να χαμογελάσει. Εμείς... που φτάσαμε στην άκρη του γκρεμού, μόνο και μόνο για ν' απολαύσουμε τη θέα...

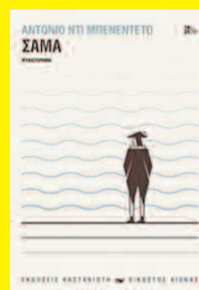
Εμείς... που δεν ζητήσαμε ποτέ τα ρέστα της ζωής μας από τον ταμιά. Να 'μαστε, λέει, στη βαρκούλα... και να 'χε φεγγαράδα... και ν' αρμενίζαμε...

Σάμα

Αντόνιο ντι Μπενεντέττο

Μετάφραση: Άννα Βερροιοπούλου

Εκδότης: Καστανιώτης

Ο Αντόνιο ντι Μπενεντέτο συγκολληθεί με τα κορυφαία πεζογράφων της Λατινικής Αμερικής. Το βιβλίο αυτό κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 1956 και θεωρείται ένα από τα διαχρονικά αριστουργήματα της ισπανόφωνης και της παγκόσμιας λογοτεχνίας. Με ένα ύφος σαγηνευτικό που καταλήγει συγκλονιστικό, ο Αργεντινός συγγραφέας αφηγείται μια κρίσιμη φάση στη ζωή του don Ντιέγο ντε Σάμα, αξιωματούχου του ισπανικού στέμματος στην Παραγουάη του 18ου αιώνα. Ο ήρωας είναι το θύμα μιας ατέρμονης αναμονής- αναμονής για ένα πλοίο, για μια αναγνώριση και μια μετάθεση στο Μπουένος Άιρες, ώστε να σμίξει και πάλι με τη γυναίκα του τη Μάρτα. Καθώς νιώθει εξορισμένος σ' έναν αφιλόξενο τόπο, η προσμονή του γίνεται αγωνιώδης, στοχαστική, υπαρξιακή. Ο ίδιος αυτός τόπος επιχειρεί να τον ξελογιάσει και τις ληθαργικές ώρες τον πολιορκεί με σκέψεις απιστίας, αναγκάζοντάς τον να παλεύει μέσα στη μοναξιά του με το δικαίωμα να ερωτευτεί. Το "Σάμα" είναι ένα αλυσμένο μυθιστόρημα για τα έσχατα όρια της ανθρώπινης συνθήκης.

Ο λιμός

Πάνος Αμυράς

Εκδότης: Διόπτρα

Αθήνα, Δεκέμβριος 1941.

Η πόλη έχει βυθιστεί στον εφιάλτη του μεγάλου λιμού. Ένας λοχαγός των Ες Ες, ο οποίος ερευνά μια υπόθεση για λογαριασμό του υπουργού Προπαγάνδας Γιόζεφ Γκέμπελς, δολοφονείται άγρια στο ξενοδοχείο Μεγάλη Βρεταννία. Την έρευνα της δολοφονίας ανα-

λαμβάνει ο υπαστυνόμος Νίκος Αγραφιώτης, ο οποίος επιστρέφει στην ενεργό δράση ύστερα από το καθεστώς διαθεσιμότητας που είχε τεθεί μετά την κλοπή της σβάστικας στην Ακρόπολη.

Η υπόθεση παίρνει γρήγορα απρόβλεπτες διαστάσεις και ο υπαστυνόμος θα διαπιστώσει ότι έχει εμπλακεί σε ένα φονικό παιχνίδι στο οποίο συμμετέχουν μαυραγορίτες, μέλη της δωσιλογικής κυβερνήσεως, επίορκα στελέχη της Ειδικής Ασφάλειας και αξιωματικοί των Ες Ες.

Μέσα από την περιπλάνησή του σε παράνομα στέκια, καζίνο και καμπαρέ αλλά και στα κολαστήρια της Γκεστάπο, θα αναζητήσει την αλήθεια, ενώ με τη βοήθεια ενός βετεράνου της αστυνομίας και μιας μυστηριώδους κοπέλας θα βρεθεί μπροστά σε ένα παράτολμο σχέδιο που θα κρίνει χιλιάδες ζωές.

Ο θάνατος της αλεπούς

Nele Neuhaus

Μετάφραση: Αναστασία Ντούγια

Εκδότης: Κλειδάριθμος

Μέσα στην άγρια νύχτα παίρνει φωτιά ένα από τα τροχόσπιτα στο κάμπινγκ του Ρούπερτσαϊν. Ο Όλιβερ φον Μπόντενσταϊν και η Πία Ζάντερ (πρώην Κίρχοφ) πιστεύουν αρχικά πως πρόκειται για εμπρησμό. Οι έρευνες τους όμως παίρνουν άλλη τροπή όταν μέσα από τα αποκαΐδια ανασύρεται το απανθρακωμένο πτώμα ενός άντρα. Η μακάβρια λίστα των θυμάτων αρχίζει να μεγαλώνει και οι έρευνες οδηγούν τους δύο αστυνομικούς στο καλοκαίρι του 1972, τότε που εξαφανίστηκε μυστηριωδώς ο καλύτερος φίλος του Μπόντενσταϊν και η πολυαγαπημένη του αλεπού. Για τον αστυνόμο, αυτό είναι ένα παιδικό τραύμα που δεν ξεπέρασε ποτέ -για τους κατοίκους της περιοχής, μια παλιά ιστορία που κανείς δεν θέλει να σκαλίσει... Ένα τείχος σιωπής, ένας όρκος αίματος, μια παλιά συμμορία που παίρνει πάλι σάρκα και οστά...